

České vydání

Právní předpisy

Svazek 47

4. prosince 2004

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
★ Nařízení Rady (ES) č. 2073/2004 ze dne 16. listopadu 2004 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní		1
★ Nařízení Rady (ES) č. 2074/2004 ze dne 29. listopadu 2004 o uložení konečného antidumpin- gového cla z dovozu některých mechanismů kroužkových pořadačů pocházejících z Čínské lidové republiky		11
Nařízení Komise (ES) č. 2075/2004 ze dne 3. prosince 2004 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny		23
★ Nařízení Komise (ES) č. 2076/2004 ze dne 3. prosince 2004, kterým se poprvé mění příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 o hnojivech (EDDHSa a trojitý superfosfát) ⁽¹⁾		25
★ Nařízení Komise (ES) č. 2077/2004 ze dne 3. prosince 2004, kterým se mění nařízení Evrop- ského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000, pokud jde o používání technologických činidel		28
★ Směrnice Rady 2004/106/ES ze dne 16. listopadu 2004, kterou se mění směrnice 77/799/EHS o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní, některých spotřebních daní a daní z pojistného a 92/12/EHS o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani		30

Cena: EUR 18

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

Rada

2004/828/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 2. listopadu 2004 o podpisu Dohody mezi Evropským společenstvím a Andorrským knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru, a doprovodného memoranda o porozumění 32

Dohoda mezi Evropským společenstvím a Andorrským knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru 33

Memorandum o porozumění 46

2004/829/ES:

- ★ Rozhodnutí Rady ze dne 29. listopadu 2004 o jmenování španělského náhradníka Výboru regionů 54

Komise

2004/830/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 18. října 2004, kterým se ukončuje urychlený přezkum nařízení Rady (ES) č. 2164/98 ukládající konečné vyrovnávací clo na dovoz určitých širokospektrálních antibiotik pocházejících z Indie 55

2004/831/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 3. prosince 2004, kterým se mění rozhodnutí 2003/526/ES, pokud jde o opatření pro tlumení klasického moru prasat v Severním Porýní – Vestfálsku v Německu a na Slovensku (oznámeno pod číslem K(2004) 4506) ⁽¹⁾ 61

2004/832/ES:

- ★ Rozhodnutí Komise ze dne 3. prosince 2004, kterým se schvalují plány eradikace klasického moru v populaci divokých prasat a nouzového očkování takových prasat v severních Vogézách ve Francii (oznámeno pod číslem K(2004) 4538) ⁽¹⁾ 62

Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii

- ★ Rozhodnutí Rady 2004/833/SZBP ze dne 2. prosince 2004 o provádění společné akce 2002/589/SZBP s ohledem na příspěvek Evropské unie Hospodářskému společenství států západní Afriky (ECOWAS) v rámci moratoria na ruční palné a lehké zbraně 65

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Akty, jejichž zveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2073/2004
ze dne 16. listopadu 2004
o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podvody v Evropské unii mají vážné důsledky pro státní rozpočty a mohou vést k narušení hospodářské soutěže při pohybech výrobků podléhajících spotřební dani. Tudíž mají dopad i na fungování vnitřního trhu.
- (2) V boji s podvody, týkajícími se spotřebních daní, je zapotřebí úzké spolupráce mezi správními orgány, které jsou v jednotlivých členských státech odpovědné za provádění opatření přijatých v této oblasti.
- (3) Je proto nezbytné vymezit pravidla, podle kterých si správní orgány členských států musí navzájem poskytovat pomoc a spolupracovat s Komisí pro zajištění toho, aby byla správně používána pravidla o pohybu výrobků podléhajících spotřební dani a o výběru spotřebních daní.
- (4) Vzájemná pomoc a správní spolupráce v oblasti spotřebních daní se řídí směnicí Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými

orgány členských států v oblasti přímých daní, některých spotřebních daní a daní z pojistného ⁽³⁾. Vzájemná pomoc a správní spolupráce v oblasti DPH se řídí nařízením Rady (ES) č. 1798/2003 ⁽⁴⁾.

- (5) Přestože tento právní nástroj prokázal svoji účinnost, nebude schopen zvládnout nové požadavky na správní spolupráci, vyplývající z rostoucí hospodářské integrace v rámci vnitřního trhu.
- (6) Směrnice Rady 92/12/EHS ze dne 25. února 1992 o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani ⁽⁵⁾ rovněž zavedla řadu nástrojů pro výměnu informací. Jejich postupy by měly být vymezeny v obecném právním rámci správní spolupráce v oblasti spotřebních daní.
- (7) Je rovněž potřeba zavést jasnější a závaznější pravidla spolupráce mezi členskými státy, jelikož práva a povinnosti všech dotčených stran nejsou dostatečně vymezeny.
- (8) Chybí dostatečně přímý kontakt mezi místními nebo celostátními úřady pro boj proti podvodům, jelikož běžnou praxí je, že komunikace se uskutečňuje mezi ústředními kontaktními orgány. To vede k nedostatku výkonnosti, nedostatečnému využívání nástrojů správní spolupráce a přílišným prodáváním v předávání informací. Pro zlepšení a zrychlení spolupráce by měla být přijata ustanovení k přímějším kontaktům mezi správními odděleními.
- (9) Bližší spolupráce je zapotřebí i proto, že s výjimkou ověřování pohybu podle článku 15b směrnice 92/12/EHS dochází k automatickým nebo spontánním výměnám informací mezi členskými státy jen zřídka. Má-li se účinně bojovat proti podvodům, měla by být výměna informací mezi vnitrostátními orgány a mezi nimi a Komisí intenzivnější a rychlejší.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 1. dubna 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 112, 30.4.2004, s. 64.

⁽³⁾ Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/56/ES (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 70).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 264, 15.10.2003, s. 1. Nařízení ve znění nařízení (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

- (10) V oblasti spotřebních daní je tedy třeba zvláštního aktu, v němž by byla zahrnuta ustanovení směrnice 77/799/EHS v této oblasti. Tento akt by se také měl zaměřit na oblasti, kde lze spolupráci mezi členskými státy zdokonalit zavedením a vylepšením systémů předávání informací o pohybu výrobků podléhajících spotřební dani. Tento akt se nedotýká používání Úmluvy ze dne 18. prosince 1997 o vzájemné pomoci a spolupráci mezi správami ⁽¹⁾.
- (11) Toto nařízení by nemělo narušovat jiná opatření Společenství pro boj proti podvodům v oblasti spotřebních daní.
- (12) Toto nařízení by mělo zahrnout a vymezit opatření obsažená v směrnici 92/12/EHS s cílem usnadnit správní spolupráci mezi členskými státy. Tato opatření obsahují rejstřík dotyčných hospodářských subjektů a prostor a systém ověřování pohybu. Toto nařízení by rovněž mělo zavést systém včasného varování mezi členskými státy.
- (13) Pro účely tohoto nařízení je vhodné omezit některá práva a povinnosti stanovené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾, aby byly chráněny zájmy uvedené v čl. 13 odst. 1 písm. e) uvedené směrnice.
- (14) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽³⁾.
- (15) Protože cíle tohoto nařízení, tedy zjednodušení a posílení správní spolupráce mezi členskými státy, což vyžaduje harmonizovaný přístup, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy a může jej být z důvodu požadované jednotnosti a účinnosti lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (16) Toto nařízení ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

1. Toto nařízení stanoví podmínky, za kterých správní orgány členských států příslušné pro provádění právních předpisů o spotřebních daních spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí za účelem zajištění dodržování těchto předpisů.

Za tímto účelem stanoví toto nařízení pravidla a postupy, které umožní příslušným orgánům členských států spolupráci a výměnu veškerých informací, které jim mohou pomoci správně vyměřit spotřební daně.

Toto nařízení rovněž stanoví pravidla a postupy pro výměnu některých druhů informací elektronickými prostředky, zejména pokud jde o obchod s výrobky podléhajícími spotřební dani uvnitř Společenství.

2. Tímto nařízením není v členských státech dotčeno uplatnění pravidel vzájemné pomoci v trestních věcech. Není jím dotčeno ani plnění jakýchkoli povinností týkajících se vzájemné pomoci, které vyplývají z jiných právních aktů, včetně dvoustranných či mnohostranných dohod.

Článek 2

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1. „příslušným orgánem“ orgán určený v souladu s čl. 3 odst. 1;
2. „dožadujícím orgánem“ ústřední kontaktní orgán, kontaktní útvar nebo jakýkoli příslušný úředník členského státu, který podává žádost o pomoc jménem příslušného orgánu;
3. „dožadáným orgánem“ ústřední kontaktní orgán členského státu nebo kterýkoli kontaktní útvar nebo příslušný úředník členského státu, kterému je podána žádost o pomoc jménem příslušného orgánu;
4. „ústředním kontaktním orgánem“ úřad, na nějž byla podle čl. 3 odst. 3 přenesena hlavní odpovědnost za kontakty s ostatními členskými státy v oblasti správní spolupráce;

⁽¹⁾ Akt Rady ze dne 18. prosince 1997 (Úř. věst. C 24, 23.1.1998, s. 1).

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

5. „kontaktním útvar“ jakýkoli úřad jiný než ústřední kontaktní orgán, s konkrétní místní příslušností nebo zvláštní funkční odpovědností, který byl určen příslušným orgánem podle čl. 3 odst. 4, aby uskutečňoval přímou výměnu informací na základě tohoto nařízení;
6. „příslušným úředníkem“ jakýkoli úředník, který může uskutečňovat přímou výměnu informací na základě tohoto nařízení a je k tomu pověřen podle čl. 3 odst. 5;
7. „úřadem pro spotřební daně“ jakýkoli úřad, u něhož lze splnit některé náležitosti stanovené předpisy o spotřební dani;
8. „občasnou automatickou výměnou“ soustavné sdělování předem určených informací jinému členskému státu, a to bez předchozí žádosti a jakmile je daná informace k dispozici;
9. „pravidelnou automatickou výměnou“ soustavné sdělování předem určených informací jinému členskému státu, a to bez předchozí žádosti a v předem stanovených pravidelných intervalech;
10. „spontánní výměnou“ nepravidelné sdělování informací jinému členskému státu bez předchozí žádosti;
11. „elektronickým systémem“ elektronický systém pro sledování pohybu výrobků podléhajících spotřební dani, zavedený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 1152/2003/ES⁽¹⁾;
12. „osobou“:
- a) fyzická osoba;
 - b) právnická osoba nebo
 - c) pokud tak stanoví platné právní předpisy, sdružení osob uznané jako způsobilé k právním úkonům, ačkoli nemá právní subjektivitu právnických osob;
13. „elektronickými prostředky“ použití elektronických zařízení pro zpracování (včetně digitální komprese) a uchovávání dat a využití přenosu po drátě, rádiového přenosu, optických technologií nebo jiných elektromagnetických prostředků;
14. „identifikačním číslem“ číslo stanovené v čl. 22 odst. 2 tohoto nařízení;
15. „identifikačním číslem pro účely DPH“ číslo stanovené v čl. 22 odst. 1 písm. c), d) a e) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu - Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně⁽²⁾;
16. „pohybem výrobků podléhajících spotřební dani uvnitř Společenství“ pohyb výrobků podléhajících spotřební dani v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně ve smyslu hlavy III směrnice 92/12/EHS nebo výrobků podléhajících spotřební dani, jež byly propuštěny pro domácí spotřebu ve smyslu článků 7 až 10 směrnice 92/12/EHS, mezi dvěma nebo více členskými státy;
17. „správním šetřením“ všechny kontroly, проверки a jiné kroky, které provádějí úředníci nebo příslušné orgány členských států při výkonu svých funkcí, aby zajistily správné použití právních předpisů týkajících se spotřební daně;
18. „síti CCN/CSI“ společná platforma založená na společné komunikační síti (Common Communication Network – CCN) a společném systémovém rozhraní (Common System Interface – CSI), kterou vyvinulo Společenství k zajištění všech přenosů dat elektronickými prostředky mezi příslušnými orgány v oblasti daní a cel;
19. „spotřebními daněmi“ daně, na které se vztahují právní předpisy Společenství o spotřebních daních, včetně daní na energetické výrobky a elektrickou energii podle směrnice 2003/96/ES⁽³⁾;
20. „PSD“ doklad uvedený v čl. 18 odst. 1 směrnice 92/12/EHS;
21. „ZPSD“ doklad uvedený v čl. 7 odst. 4 směrnice 92/12/EHS.

Článek 3

1. Každý členský stát sdělí ostatním členským státům a Komisi příslušný orgán, který určil jako orgán, jehož jménem se toto nařízení použije, a to buď přímo, nebo na základě pověření.

2. Každý členský stát určí jediný ústřední kontaktní orgán, na nějž se přenesou hlavní odpovědnost za kontakty s ostatními členskými státy v oblasti správní spolupráce. Uvědomí o tom Komisi a příslušné orgány ostatních členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 162, 1.7.2003, s. 5.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 13.6.1977, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/66/ES (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).

⁽³⁾ Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2004/75/ES (Úř. věst. L 157, 30.4.2004, s. 100).

3. Ústřední kontaktní orgán ponese hlavní odpovědnost za výměnu informací o pohybech zboží podléhajících spotřební dani, a zejména ponese hlavní odpovědnost za:

- a) výměnu dat uložených v elektronickém rejstříku podle článku 22;
- b) systém včasného varování podle článku 23;
- c) žádosti o ověření odeslané ostatním členským státům nebo od nich obdržené podle článku 24.

4. Příslušný orgán každého členského státu může dále ustanovit kontaktní útvary jiné než ústřední kontaktní orgán za účelem přímé výměny informací v souladu s tímto nařízením. Příslušné orgány zajistí, aby seznam těchto útvarů byl průběžně aktualizován a zpřístupněn ústředním kontaktním orgánům ostatních dotčených členských států.

5. Kromě toho může příslušný orgán každého členského státu za podmínek, které sám stanoví, jmenovat příslušné úředníky, kteří mohou uskutečňovat přímou výměnu informací na základě tohoto nařízení. Pokud tak učiní, může rozsah takového pověření omezit. Ústřední kontaktní orgán odpovídá za průběžnou aktualizaci seznamu těchto úředníků a za jeho zpřístupnění ústředním kontaktním orgánům ostatních dotčených členských států.

6. Úředníci uskutečňující výměnu informací podle článků 11 a 13 se v každém případě považují pro tento účel za příslušné úředníky v souladu s podmínkami, které stanoví příslušné orgány.

7. Pokud kontaktní útvary nebo příslušní úředníci odešlou nebo obdrží žádosti o pomoc či odpovědi na takové žádosti o pomoc, informují ústřední kontaktní orgán svého členského státu, a to za podmínek stanovených ústředním kontaktním orgánem.

8. Pokud kontaktní útvar nebo příslušný úředník obdrží žádost o pomoc vyžadující zásah mimo jeho územní či funkční působnost, předá takovou žádost neprodleně ústřednímu kontaktnímu orgánu svého členského státu a informuje o tom dožadující orgán. V takovém případě začíná lhůta stanovená v článku 8 dnem následujícím po dni předání žádosti o pomoc ústřednímu kontaktnímu orgánu.

Článek 4

- 1. Povinnost poskytnout pomoc stanovená tímto nařízením se nevztahuje na poskytování informací nebo dokumentů získaných správními orgány uvedenými v článku 1 na základě povolení či žádosti soudního orgánu.
- 2. Pokud však má příslušný orgán v souladu s vnitrostátními právními předpisy pravomoc sdělit informace uvedené v prvním

odstavci, mohou být tyto informace sděleny v rámci správní spolupráce podle tohoto nařízení. Takové sdělení ovšem nejprve povolí soudní orgán, pokud je takové povolení nutné podle vnitrostátních právních předpisů.

KAPITOLA II

SPOLUPRÁCE NA ZÁKLADĚ ŽÁDOSTI

ODDÍL 1

Žádost o informace a správní šetření

Článek 5

1. Na žádost dožadujícího orgánu sdělí dožádaný orgán informace uvedené v článku 1 včetně informací týkajících se konkrétního případu či konkrétních případů.

2. Pro účely sdělení informací podle odstavce 1 zajistí dožádaný orgán provedení jakýchkoli správních šetření nezbytných pro získání těchto informací.

3. Žádost podle odstavce 1 může obsahovat odůvodněnou žádost o zvláštní správní šetření. Jestliže členský stát rozhodne, že žádné správní šetření není nutné, sdělí okamžitě dožadujícímu orgánu důvody svého rozhodnutí.

4. Za účelem získání požadovaných informací nebo provedení požadovaného správního šetření postupují dožádaný orgán nebo správní orgán, na který se dožádaný orgán obrátí, jako kdyby jednaly samy za sebe nebo na žádost jiného úřadu svého členského státu.

Článek 6

Žádosti o informace a o správní šetření podle článku 5 se předávají, pokud je to možné, na vzorovém formuláři schváleném postupem podle čl. 34 odst. 2. Avšak za okolností uvedených v článku 24 je standardním osvědčením o ověření pohybu výrobků podléhajících spotřební dani podle čl. 24 odst. 2 žádost o informace ve zjednodušené formě.

Článek 7

1. Na žádost dožadujícího orgánu sdělí dožádaný orgán veškeré příslušné informace, které má k dispozici ve formě zpráv, výkazů a jakýchkoli jiných dokumentů nebo ověřených opisů či výpisů z nich, jakož i výsledky správních šetření.

2. Prvopisy dokumentů se poskytnou pouze tehdy, není-li to v rozporu s platnými právními předpisy členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo.

ODDÍL 2

Lhůta pro poskytnutí informací

Článek 8

Dožádaný orgán poskytne informace podle článků 5 a 7 co nejrychleji, nejpozději však do tří měsíců ode dne přijetí žádosti.

Článek 9

V určitých zvláštních skupinách případů se mohou dožádaný orgán a dožadující orgán dohodnout na lhůtách odlišných od lhůt stanovených v článku 8.

Článek 10

Pokud není dožádaný orgán schopen odpovědět na žádost ve stanovené lhůtě, uvědomí bez odkladu dožadující orgán o důvodech, které brání včasné odpovědi, a o datu, kdy bude moci odpovědět.

ODDÍL 3

Přítomnost v prostorách správních orgánů a účast na správních šetřeních

Článek 11

1. Na základě dohody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou být úředníci zmocnění dožadujícím orgánem přítomni za účelem výměny informací podle článku 1 v prostorách, kde správní orgány členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo, plní své úkoly. Pokud jsou požadované informace obsaženy v dokumentech, k nimž mají úředníci dožádaného orgánu přístup, budou úředníkům dožadujícího orgánu poskytnuty kopie dokumentů obsahujících požadované informace.

2. Na základě dohody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou být úředníci ustanovení dožadujícím orgánem přítomni při správních šetřeních za účelem výměny informací podle článku 1. Správní šetření provádějí výhradně úředníci dožádaného orgánu. Úředníci dožadujícího orgánu neuplatňují kontrolní pravomoci svěřené úředníkům dožádaného orgánu. Mohou však mít přes svého zprostředkovatele a výhradně pro účely prováděného správního šetření přístup do týchž prostor a k týmž dokumentům jako úředníci dožádaného orgánu.

3. Úředníci dožadujícího orgánu, kteří jsou přítomni v jiném členském státě v souladu s odstavci 1 a 2, jsou vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž je uvedena jejich totožnost a jejich úřední způsobilost.

ODDÍL 4

Souběžné kontroly

Článek 12

Za účelem výměny informací podle článku 1 se mohou dva či více členských států dohodnout, že na svých územích provedou souběžné kontroly odvodu spotřební daně u jedné či více osob, o něž mají společný či doplňující zájem, kdykoli se takové kontroly jeví účinnějšími než kontroly provedené pouze jedním členským státem.

Článek 13

1. Členský stát sám označí osoby, které hodlá navrhnout pro souběžnou kontrolu. Příslušný orgán tohoto členského státu uvědomí o případech navržených pro souběžnou kontrolu příslušné orgány ostatních dotčených členských států. Svou volbu zdůvodní v rámci možností tím, že poskytne informace, které ho přiměly k jeho rozhodnutí. Stanoví lhůtu, během níž by měly být tyto kontroly provedeny.

2. Dotčené členské státy se poté rozhodnou, zda se souběžných kontrol chtějí zúčastnit. Po přijetí návrhu na souběžnou kontrolu potvrdí příslušný orgán členského státu svému protějšku svůj souhlas nebo mu sdělí své odůvodněné odmítnutí.

3. Každý příslušný orgán jmenuje zástupce, který odpovídá za dohled nad kontrolami a za jejich koordinaci.

4. Po souběžné kontrole příslušné orgány neprodleně informují kontaktní úřady pro spotřební daně ostatních členských států o podvodných praktikách zjištěných během této souběžné kontroly, pokud se tato informace považuje za zvlášť významnou pro ostatní členské státy. Příslušné orgány mohou také informovat Komisi.

ODDÍL 5

Žádost o doručení správních rozhodnutí a opatření

Článek 14

Na žádost dožadujícího orgánu a v souladu s právními předpisy platnými pro doručování obdobných aktů v členském státě, ve kterém má dožádaný orgán sídlo, doručí dožádaný orgán osobě, které jsou určena, veškerá správní rozhodnutí a opatření vydaná správními orgány dožadujícího členského státu a jež se týkají používání právních předpisů o spotřebních dáních, kromě správních rozhodnutí a opatření uvedených v článku 5 směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 73, 19.3.1976, s. 18. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

Článek 15

Žádosti o doručení obsahují předmět doručovaného rozhodnutí nebo opatření a dále jméno, adresu a všechny ostatní informace využitelné k identifikaci osoby, které je určeno.

Článek 16

Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o úkonech učiněných k vyřízení žádosti o doručení a zejména o dni doručení rozhodnutí nebo opatření osobě, které je určeno, nebo případně o důvodu, proč nelze doručení uskutečnit. Žádost nelze zamítnout z důvodu obsahu rozhodnutí nebo opatření, které má být doručeno.

KAPITOLA III

VÝMĚNA INFORMACÍ BEZ PŘEDCHOZÍ ŽÁDOSTI

Článek 17

Aniž je dotčena kapitola IV, předá příslušný orgán každého členského státu informace podle článku 1 prostřednictvím občasné automatické či pravidelné automatické výměny příslušnému orgánu jiného dotčeného členského státu, pokud:

1. v jiném členském státě došlo k nesrovnalosti nebo porušení právních předpisů o spotřební dani, nebo pokud existuje podezření, že k nim došlo;
2. nesrovnalost nebo porušení právních předpisů o spotřební dani, ke kterým došlo nebo o nichž existuje podezření, že k nim došlo, na území jednoho členského státu může mít následky v jiném členském státě;
3. existuje nebezpečí podvodu nebo ztráty spotřební daně v jiném členském státě.

Článek 18

Postupem podle čl. 34 odst. 2 se určí:

1. přesné kategorie informací, které mají být vyměňovány;
2. frekvence výměn;
3. praktická opatření pro výměnu informací.

Každý členský stát určí, zda se zapojí do výměny konkrétní kategorie informací a zda tak učiní s použitím pravidelné automatické nebo občasné automatické výměny.

Článek 19

Příslušné orgány členských států si mohou v každém případě bez předchozí žádosti a prostřednictvím spontánní výměny

předávat navzájem informace podle článku 1, které jsou jim známy.

Článek 20

Členské státy přijmou nezbytná správní a organizační opatření, aby umožnily výměny uvedené v této kapitole.

Článek 21

V rámci provádění této kapitoly nesmí být členský stát nucen ukládat osobám za účelem shromažďování informací nové povinnosti, ani být vystavován nepřiměřené administrativní zátěži.

KAPITOLA IV

UCHOVÁVÁNÍ A VÝMĚNA INFORMACÍ SPECIFICKÝCH PRO OBCHODNÍ OPERACE UVNITŘ SPOLEČENSTVÍ

Článek 22

1. Příslušný orgán každého členského státu provozuje elektronickou databázi s těmito rejstříky:

- a) rejstřík osob, které jsou oprávněnými skladovateli nebo registrovanými hospodářskými subjekty pro účely spotřební daně ve smyslu čl. 4 odst. a) a d) směrnice 92/12/EHS;
- b) rejstřík prostor schválených k užívání jako sklady s daňovým dozorem.

2. Rejstřík obsahuje tyto informace zpřístupněné ostatním členskými státy:

- a) identifikační číslo vydané příslušným orgánem ve vztahu k dané osobě nebo prostorám;
- b) jméno nebo název a adresu osoby nebo prostor;
- c) kategorii a kombinovanou nomenklaturu, která se týká výrobků podléhajících spotřební dani, výrobků, jež může daná osoba skladovat nebo přijímat nebo jež mohou být skladovány nebo přijímány v daných prostorách;
- d) označení ústředního kontaktního orgánu nebo úřadu pro spotřební daně, od něhož lze získat další informace;
- e) den vydání, změny a případně pozbytí platnosti oprávnění jako oprávněnému skladovateli nebo registrovanému hospodářskému subjektu;
- f) informace požadované k identifikaci osob, které převzaly povinnosti ve smyslu čl. 15 odst. 3 směrnice 92/12/EHS;

g) informace požadované k identifikaci osob, které se příležitostně účastní na pohybu výrobků podléhajících spotřební dani, pokud jsou takové informace dostupné.

3. Každý národní rejstřík bude zpřístupněn, a to pouze pro účely spotřební daně, příslušným orgánům ostatních členských států.

4. Ústřední kontaktní orgán nebo kontaktní útvar každého členského státu zajistí, aby osobám účastnícím se na pohybu výrobků podléhajících spotřební dani v rámci Společenství bylo dovoleno získat potvrzení informací uchovávaných podle tohoto článku.

5. Podrobné informace uvedené v odstavci 2, podrobné podmínky pro zavádění a aktualizaci rejstříků, harmonizované normy pro zapisování identifikačních čísel a sběr informací potřebných k identifikaci osob a prostor uvedených v odstavci 2 a podmínky pro zpřístupnění rejstříků všem členským státům podle odstavce 3 se stanoví postupem podle čl. 34 odst. 2.

6. Pokud lze identifikovat hospodářský subjekt pouze identifikačním číslem pro účely DPH, použije se pro tento účel článek 27 nařízení (ES) č. 1798/2003.

Článek 23

1. Členské státy zavedou elektronický systém včasného varování, kterým může ústřední kontaktní orgán nebo kontaktní útvar členského státu, z něhož jsou výrobky podléhající spotřební dani odesílány, zaslat informaci nebo varovnou zprávu kontaktnímu orgánu členského státu určení, a to jakmile uvedený kontaktní orgán nebo kontaktní útvar získá informaci obsaženou v PSD a nejpozději v okamžiku odeslání výrobků. V rámci této výměny informací se před odesláním zprávy a, je-li to nezbytné, po jejím obdržení provede analýza rizik na základě informací obsažených v PSD.

2. Vyměňované informace a příslušné podmínky se určí postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 24

1. Během pohybu výrobků podléhajících spotřební dani anebo po něm může ústřední kontaktní orgán členského státu požádat v souladu s článkem 5 o informace ústřední kontaktní orgán nebo kontaktní útvar jiného členského státu. Za účelem této výměny informací se před odesláním zprávy a, je-li to

nezbytné, po jejím obdržení provede analýza rizik na základě informací obsažených v PSD nebo ZPSD.

2. Výměna informací podle odstavce 1 se provádí na základě standardního osvědčení o ověření daných pohybů. Forma a obsah tohoto osvědčení a pravidla pro výměnu informací se stanoví postupem podle čl. 34 odst. 2.

3. Příslušné orgány členského státu, ve kterém je usazen odesílatel výrobků podléhajících spotřební dani, mohou poskytnout pomoc s použitím osvědčení uvedeného v odstavci 2, pokud tento odesílatel neobdrží třetí vyhotovení PSD nebo ZPSD a pokud takový odesílatel vyčerpá veškeré jemu dostupné prostředky pro získání důkazu o tom, že zboží bylo odbaveno za účelem pohybu. Poskytnutí této pomoci v žádném smyslu neosvobozuje odesílatele od jeho daňových povinností.

Příslušné orgány členského státu určení vyvinou veškeré úsilí, aby vyhověly jakékoli žádosti příslušných orgánů členského státu odesílatele při poskytování této pomoci.

Článek 25

1. Pokud se sledování pohybu a výrobků podléhajících spotřební dani a dohled nad ním provádí prostřednictvím elektronického systému, příslušný orgán každého členského státu uchovává a zpracovává informace v tomto systému.

Informace se uchovávají po dobu nejméně tří let po skončení kalendářního roku, ve kterém byl pohyb zahájen, aby mohly být použity pro postupy podle tohoto nařízení.

2. Členské státy zajistí, aby se informace uložené v systému průběžně aktualizovaly a aby byly úplné a přesné.

KAPITOLA V

VZTAHY S KOMISÍ

Článek 26

1. Členské státy a Komise provede a vyhodnotí fungování úpravy správní spolupráce obsažené v tomto nařízení. Pro použití tohoto článku Komise shromáždí zkušenosti členských států, aby se zlepšilo fungování této úpravy. Za tímto účelem nebudou informace poskytované členskými státy obsahovat údaje o jednotlivcích, ani osobní údaje.

2. Členské státy sdělí Komisi veškeré dostupné informace týkající se toho, jak používají toto nařízení, včetně jakýchkoli statistických údajů potřebných pro vyhodnocení jeho provádění. Příslušné statistické údaje se určí postupem podle čl. 34 odst. 2 a sdělují se, pokud jsou k dispozici a pokud jejich sdělení nepředstavuje nepřiměřenou administrativní zátěž.

3. Členské státy sdělí Komisi veškeré dostupné informace o metodách či praktikách použitých nebo u kterých je podezření, že byly použity, pro obcházení právních předpisů o spotřební dani a jež odhalily nedostatky nebo mezery ve fungování opatření pro správní spolupráci stanovených tímto nařízením, pokud jsou tyto informace považovány za zvlášť významné pro ostatní členské státy.

4. Pro vyhodnocení účinnosti tohoto systému správní spolupráce v boji proti daňovým únikům a daňovým podvodům mohou členské státy sdělit Komisi jakékoli další dostupné informace podle článku 1.

5. Komise předá ostatním dotčeným členským státům informace podle odstavců 2, 3 a 4.

KAPITOLA VI

VZTAHY SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 27

1. Pokud příslušný orgán členského státu obdrží informace od třetí země, může je předat dále příslušným orgánům těch členských států, které by mohly mít o tyto informace zájem, v každém případě však všem členským státům, které o tyto informace požádají, pokud to platná ujednání o pomoci uzavřená s konkrétní třetí zemí povolují. Takové informace mohou rovněž být předány Komisi, kdykoli je to v zájmu Společenství.

2. Pokud se dotčená třetí země zavázala poskytnout pomoc nezbytnou ke shromáždění důkazů o protiprávní povaze operací, které se jeví být v rozporu s právními předpisy týkajícími se spotřební daně, mohou být informace získané podle tohoto nařízení třetí zemí sděleny, a to se souhlasem příslušných orgánů, které informace poskytly, a v souladu s jejich vnitrostátními předpisy o předávání osobních údajů třetím zemím.

KAPITOLA VII

PODMÍNKY VÝMĚNY INFORMACÍ

Článek 28

Informace sdělené podle tohoto nařízení se poskytují pokud možno elektronickými prostředky na základě úpravy přijaté postupem podle čl. 34 odst. 2.

Článek 29

Žádosti o pomoc včetně žádostí o doručení a připojené dokumenty mohou být vyhotoveny v jakémkoli jazyce, na němž se dožádaný a dožadující orgán dohodnou. K uvedeným žádostem se přikládá překlad do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, v němž má dožádaný orgán sídlo, pouze ve zvláštních případech, kdy dožádaný orgán svoji žádost o překlad odůvodní.

Článek 30

1. Dožádaný orgán jednoho členského státu poskytne dožadujícímu orgánu jiného členského státu informace uvedené v článku 1 za předpokladu, že:

- a) počet a povaha žádostí o informace, které během určitého období podal dožadující orgán, nepředstavují pro dožádaný orgán nepřiměřenou administrativní zátěž;
- b) dožadující orgán vyčerpal obvyklé zdroje informací, které mohl podle okolností použít k získání požadovaných informací, aniž by se vystavoval nebezpečí nedosažení požadovaného cíle.

2. Pokud vzájemná pomoc obnáší zvláštní obtíže vedoucí k nadměrným nákladům, mohou se dožadující a dožádané orgány v daných případech dohodnout na zvláštních podmínkách úhrady těchto nákladů.

3. Toto nařízení neukládá povinnost provést šetření či poskytnout informace, pokud právní předpisy či správní praxe neoprávňují příslušné orgány členského státu, který má informace poskytnout, k provedení takového šetření nebo k shromažďování či používání takových údajů pro vlastní účely členského státu.

4. Příslušný orgán členského státu může odmítnout informace předat, pokud dožadující členský stát nemůže z právních důvodů poskytnout podobné informace.

5. Poskytnutí informací může být odmítnuto, pokud by vedlo k prozrazení obchodního, průmyslového či profesního tajemství či obchodního postupu nebo pokud by poskytnutí daných informací odporovalo veřejnému pořádku.

6. Dožádaný orgán sdělí dožadujícímu orgánu důvody odmítnutí žádosti o pomoc. Komisi se rovněž jednou ročně sdělují kategorie důvodů takovýchto odmítnutí pro statistické účely.

7. Postupem podle čl. 34 odst. 2 může být pro žádost o pomoc stanovena minimální přípustná částka.

Článek 31

1. Informace sdělené podle tohoto nařízení podléhají služebnímu tajemství a požívají stejné ochrany jako obdobné informace podle práva členského státu, který je obdržel, a odpovídajících předpisů platných pro orgány Společenství.

Tyto informace lze použít pro účely stanovení vyměřovacího základu, výběr nebo správní kontrolu spotřebních daní, sledování pohybů výrobků podléhajícího spotřební dani, analýzu rizika a pro šetření.

Lze je použít v soudních nebo správních řízeních, která mohou vést k uložení sankcí za porušení daňových předpisů, aniž jsou dotčena obecná pravidla a právní předpisy upravující práva žalované strany a svědků v takových řízeních.

Lze je dále použít k stanovení dalších daní, cel a poplatků, na něž se vztahuje článek 2 směrnice Rady 76/308/EHS.

Osoby řádně zmocněné Bezpečnostním akreditačním úřadem Komise mohou mít přístup k těmto informacím pouze tehdy, je-li to nezbytné pro péči o síť CCN/CSI a pro jejich údržbu a rozvoj.

2. Odchylně od odstavce 1 povolí příslušný orgán členského státu, který poskytuje informace, jejich použití pro jiné účely v členském státě dožadujícího orgánu, jestliže právní předpisy členského státu dožádaného orgánu umožňují použití informací pro obdobné účely.

3. Má-li dožadující orgán zato, že by informace, které získal od dožádaného orgánu, mohly být užitečné pro příslušný orgán třetího členského státu, může je tomuto orgánu předat. Dožádanému orgánu potvrdí, že tak učinil. Dožádaný orgán může sdělení informací třetímu členskému státu podmínit svým předchozím souhlasem.

4. Členské státy omezí rozsah povinností a práv uvedených v článku 10, čl. 11 odst. 1 a článcích 12 a 21 směrnice

95/46/ES, je-li to nezbytné pro ochranu zájmů stanovených v čl. 13 písm. e) uvedené směrnice.

Článek 32

Zprávy, výkazy a všechny ostatní dokumenty nebo jejich ověřené opisy či výpisy získané pracovníky dožádaného orgánu a poskytnuté dožadujícímu orgánu v rámci pomoci podle tohoto nařízení mohou být příslušnými orgány členského státu dožadujícího orgánu použity jako důkazy stejným způsobem jako obdobné dokumenty, které poskytl jiný orgán této země.

Článek 33

1. Pro účely používání tohoto nařízení učiní členské státy všechna nezbytná opatření, aby:

a) zajistily účinnou vnitřní koordinaci mezi příslušnými orgány podle článku 3;

b) vytvořily přímou spolupráci mezi orgány zmocněnými pro účely této koordinace;

c) zajistily hladký provoz systému výměny informací stanoveného tímto nařízením.

2. Komise neprodleně sdělí příslušnému orgánu každého členského státu všechny informace, které obdrží a které je schopna poskytnout.

KAPITOLA VIII

OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 34

1. Komisi je nápomocen Výbor pro spotřební daně zřízený čl. 24 odst. 1 směrnice 92/12/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

Článek 35

1. Každých pět let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost, a zejména na základě informací poskytnutých členskými státy, předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání tohoto nařízení.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti tohoto nařízení.

Článek 36

Pokud příslušné orgány uzavřou ujednání o dvoustranných záležitostech spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení, s výjimkou ujednání týkajících se jednotlivých případů, uvedomí o tom neprodleně Komisi. Komise o tom následně uvedomí příslušné orgány ostatních členských států.

Článek 37

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. července 2005.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. listopadu 2004.

Za Radu

G. ZALM

předseda

NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2074/2004

ze dne 29. listopadu 2004

o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých mechanismů kroužkových pořadačů pocházejících z Čínské lidové republiky

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Komisí po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

jiné MKP, než ty se 17 nebo 23 kroužky (kódy TARIC 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 a 8305 10 00 19), nařízením Rady (ES) č. 2100/2000⁽³⁾ upraveny směrem nahoru, a to na 51,2 % pro WWS a na 78,8 % pro všechny ostatní společnosti v ČLR.

(3) Antidumpingová a vyrovnávací opatření jsou od června 2002 v platnosti na dovoz MKP pocházející z Indonésie. Tato opatření, která nejsou předmětem současného přezkumu, byla uložena nařízením Rady (ES) č. 976/2002 a nařízením Rady (ES) č. 977/2002 ze dne 4. června 2002⁽⁴⁾.

(4) Po šetření, které se týkalo údajného obcházení antidumpingových opatření uložených nařízením Rady (ES) č. 119/97 dovozem MKP odesílaným z Vietnamu, byla nařízením Rady (ES) č. 1208/2004⁽⁵⁾ opatření rozšířena na dovoz odesílaný z Vietnamu.

A. POSTUP

1. Platná opatření

(1) V lednu 1997 uložila Rada svým nařízením (ES) č. 119/97⁽²⁾ konečné antidumpingové clo z dovozu některých mechanismů kroužkových pořadačů (dále jen „MKP“) pocházejících mimo jiné z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“ nebo „dotčená země“). Sazba konečného antidumpingového cla, která se vztahuje na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, byla stanovena na 32,5 % pro společnost World Wide Stationery Mfg (dále jen „WWS“), které bylo uděleno individuální zacházení, a 39,4 % pro všechny ostatní společnosti v ČLR. Tyto sazby cla byly použitelné na jiné MKP než ty, které mají 17 nebo 23 kroužků (kódy TARIC 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 a 8305 10 00 19), zatímco MKP se 17 a 23 kroužky (kódy TARIC 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 a 8305 10 00 29) podléhaly clu rovnajícímu se rozdílu mezi minimální dovozní cenou (dále jen „MDC“) ve výši 325 EUR za 1 000 kusů a čistou cenou franko hranice Společenství před proclením, vždy, když byla posledně jmenovaná cena nižší než MDC.

(2) V září 2000, po požadavku na antiabsorpční přezkum výše zmíněných opatření, který byl podán podle článku 12 základního nařízení, byly celní sazby použitelné na

(5) Šetření týkající se údajného obcházení antidumpingových opatření uložených nařízením Rady (ES) č. 119/97 dovozem MKP odesílaným z Thajska, bez ohledu na to, zda je prohlášen za pocházející z Thajska či nikoliv, bylo zahájeno v dubnu 2004⁽⁶⁾.

(6) Obě šetření zmíněná v předchozích dvou bodech odůvodnění byla nezávislá na výsledcích současného šetření.

2. Žádost o přezkum

(7) Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti antidumpingových opatření na dovoz určitých MKP pocházejících z ČLR⁽⁷⁾ obdržela Komise dne 23. října 2001 žádost o přezkum těchto opatření podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 6.3.1996, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 461/2004 (Úř. věst. L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ Úř. věst. L 22, 24.1.1997, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 250, 5.10.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 150, 8.6.2002, s. 1 a s. 17.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 232, 1.7.2004, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 67.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 122, 25.4.2001, s. 2.

- (8) Žádost podali dva výrobci ve Společenství, Koloman Handler AG a Krause Ringbuchtechnik GmbH (dále jen „žadatelé“), představující zásadní podíl výroby MKP ve Společenství. Žádost vycházela z toho, že pokud opatření pozбудou platnosti, dojde pravděpodobně ke zvýšení objemu dumpingového dovozu působícího újmu pocházejícího z ČLR.
- (9) Po konzultaci s poradním výborem Komise zjistila, že existuje dostatek důkazů pro zahájení přezkumu podle čl. 11 odst. 2 základního nařízení, a zahájila přezkum⁽¹⁾.

3. Šetření

a) Řízení

- (10) Komise oficiálně informovala vyvážející výrobce, dovozce a uživatele, o nichž jí bylo známo, že se jich to týká, zástupce vyvážející země, žadající výrobce ve Společenství a dalšího známého výrobce ve Společenství o zahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti. Zúčastněným stranám byla poskytnuta příležitost k písemnému předložení jejich stanovisek a žádostí o vyslechnutí ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení.
- (11) Všechny strany, které o to ve výše uvedené lhůtě požádaly a prokázaly, že existují zvláštní důvody pro to, aby byly vyslechnuty, dostaly příležitost k vyslechnutí.
- (12) Všem stranám, které byly oficiálně informovány o zahájení přezkumu, a těm, které si je vyžádaly, byly ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení řízení rozeslány dotazníky. Navíc byl osloven jeden výrobce v Indii (srovnatelná země), který rovněž obdržel dotazník.
- (13) Byly získány odpovědi od obou žadajících výrobců ve Společenství a od jednoho vyvážejícího výrobce v dotčené zemi, jakož i od jednoho výrobce ve srovnatelné zemi a dvou nezávislých dovozců ve Společenství.
- (14) Všechny dotčené strany byly informovány o základních skutečnostech a úvahách, z nichž vycházel záměr doporučit uložení konečných antidumpingových cel. Byla jim rovněž poskytnuta lhůta, během níž mohly v reakci na toto oznámení podat námitku. Přípomínky předložené těmito stranami byly zváženy a závěry byly případně příslušně změněny.

b) Zúčastněné strany a ověřovací návštěvy

- (15) Byly vyžádány a ověřeny všechny informace považované za nezbytné k určení pravděpodobnosti pokračování nebo opakování dumpingu a újmy a ke stanovení zájmu Společenství. Ověřovací návštěvy proběhly v prostorách těchto společností:

i) žadající výrobci ve Společenství

- Krause Ringbuchtechnik GmbH, Espelkamp, Německo,
- SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH (do listopadu 2001 byly MKP vyráběny společností Koloman Handler AG), Vídeň, Rakousko (viz 50. bod odůvodnění),

ii) výrobce ve vyvážející zemi

- World Wide Stationery Mfg, Hongkong, ČLR,

iii) výrobce ve srovnatelné zemi

- Tocheunglee Stationery Manufacturing Co, Čennai, Indie,

iv) nezávislý dovozce ve Společenství

- Bensons International Systems B.V., Utrecht, Nizozemsko.

c) Období šetření

- (16) Šetření pravděpodobnosti pokračování či opakování dumpingu pokrývalo období od 1. ledna 2001 do 31. prosince 2001 (dále jen „období šetření“). Posuzování trendů důležitých pro stanovení pravděpodobnosti pokračování nebo opakování újmy pokrývalo období od 1. ledna 1998 do konce období šetření (dále jen „sledované období“).

B. DOTYČNÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

1. Dotyčný výrobek

- (17) Dotyčný výrobek je tentýž jako v původním šetření, tj. některé mechanismy kroužkových pořadačů, tvořené dvěma obdélníkovými ocelovými destičkami nebo dráty s nejméně čtyřmi na nich připevněnými polokroužky z ocelového drátu, které drží pohromadě ocelová krytka. Mohou se otevírat buď roztažením polokroužků nebo malým ocelovým rozevračím mechanismem připevněným na MKP. Kroužky mohou být různého tvaru, nejobvyklejší jsou však kruhové a ve tvaru D. MKP spadají v současné době pod kód KN ex 8305 10 00 (kódy TARIC 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 a 8305 10 00 19 pro jiné mechanismy než ty, které mají 17 nebo 23 kroužků, a kódy TARIC 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 a 8305 10 00 29 pro mechanismy se 17 a 23 kroužky). Pákové mechanismy (dále jen „PM“) spadající pod tentýž kód nejsou předmětem tohoto šetření.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 21, 24.1.2002, s. 25.

- (18) MKP se používají k výrobě papírových, lepenkových a plastem potažených kancelářských šanonů, předváděcích a dalších vázaných šanonů.

- (19) Během období šetření bylo ve Společenství prodáno velké množství různých typů MKP. Rozdíly mezi těmito jednotlivými typy byly stanoveny pomocí šířky základní desky, typu mechanismu, počtu kroužků, systému rozevírání kroužků, objemové kapacity pro standardní velikost papíru, průměru kroužků, tvaru kroužků, délky a rozestupu kroužků. Vzhledem ke skutečnosti, že všechny MKP mají stejné fyzikální a technické vlastnosti a že mohou být v určitém rozsahu vzájemně zaměnitelné, bylo pro účely současného řízení stanoveno, že všechny MKP představují jediný výrobek.

2. Obdobný výrobek

- (20) Bylo zjištěno, že MKP vyráběné a prodávané na domácím trhu v srovnatelné zemi (Indie) a MKP vyvážené do Společenství z ČLR mají stejné fyzikální a technické vlastnosti a užití.
- (21) Bylo rovněž zjištěno, že není žádný rozdíl v základních fyzikálních a technických vlastnostech a užití mezi MKP pocházejícími z ČLR dováženými do Společenství a MKP vyráběnými výrobním odvětvím Společenství a prodávanými na trhu Společenství.
- (22) Došlo se tedy k závěru, že MKP vyráběné a prodávané na domácím trhu v srovnatelné zemi, MKP pocházející z ČLR a vyvážené do Společenství a MKP vyráběné výrobním odvětvím Společenství na trhu Společenství jsou veskrze obdobnými výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

C. PRAVDĚPODOBNOST POKRAČOVÁNÍ ČI OPAKOVÁNÍ DUMPINGU

- (23) V souladu s čl. 11 odst. 2 základního nařízení bylo zkoumáno, zda by pozbytí platnosti současných opatření vedlo k pokračování nebo opakování dumpingu.

1. Úvodní poznámky

- (24) Pouze jeden ze tří čínských vyvážejících výrobců uvedených ve stížnosti, WWS, kterému bylo uděleno individuální zacházení jak v původním, tak i v antiabsorpčním šetření, spolupracoval. Druhé dvě vyvážející společnosti tvrdily, že během období šetření do Společenství dotýčny

výrobek nevyvážely. Zdá se ovšem, že jedna z těchto společností je zapojena do praktik obcházení opatření přes Thajsko, což vyšetřoval Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) (viz 42. a 43. bod odůvodnění).

2. Pokračování dumpingu

- (25) Objem exportního prodeje jediné spolupracující společnosti představoval podle Eurostatu během období šetření veškerý dovoz pocházející z ČLR. Tento objem představuje 1,9 % celkové spotřeby Společenství během období šetření současného šetření, ve srovnání se 45 % celkové spotřeby Společenství během období šetření původního šetření, tj. od 1. října 1994 do 30. září 1995.

a) Metodika

- (26) Ve srovnání s původním šetřením se změnila pouze volba srovnatelné země, jinak zůstala metodika výpočtu dumpingového rozpětí stejná.

b) Srovnatelná země

- (27) Vzhledem k tomu, že ekonomika ČLR se nachází v období transformace, byla běžná hodnota určena na základě informací získaných z vhodné třetí země s tržním hospodářstvím (dále jen „srovnatelná země“), vybrané v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení.

- (28) V původním šetření byla jako srovnatelná země vybrána Malajsie. Vzhledem ke skutečnosti, že byla výroba v Malajsii zastavena a převedena mimo jiné do Indie, bylo nutné vybrat jinou reprezentativní zemi. V žádosti o zahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti byla pro stanovení běžné hodnoty navržena jako srovnatelná země Indie. Tato volba nebyla zpochybněna. Bylo také zjištěno, že důvody pro výběr Indie, tj. velikost jejího domácího trhu, otevřenost jejího trhu a stupeň přístupu k surovinám, zajišťovaly běžné podmínky hospodářské soutěže. Indický výrobce, který byl kontaktován, souhlasil se spoluprací a měl reprezentativní domácí prodej. Tato společnost byla ve spojení se spolupracujícím čínským vyvážejícím výrobcem, nebyly však nalezeny důvody k úvahám, že by to mohlo mít dopad na určení běžné hodnoty. Proto tedy byla Indie v souladu s čl. 2 odst. 7 písm. a) základního nařízení považována za vhodnou srovnatelnou zemi pro stanovení běžné hodnoty.

c) *Běžná hodnota*

- (29) Během období šetření byly domácí prodeje obdobného výrobku ve srovnatelné zemi shledány za ziskové a reprezentativní. Proto se běžná hodnota zakládá na ceně, která je skutečně zaplacená nebo má být zaplacená nezávislými odběrateli ve srovnatelné zemi, tj. v Indii, v běžném obchodním styku.

d) *Vývozní cena*

- (30) Vzhledem k tomu, že dotyčný výrobek byl vyvážen nezávislým odběratelům ve Společenství, byla vývozní cena stanovena podle čl. 2 odst. 8 základního nařízení, tj. na základě skutečně zaplacené vývozní ceny, nebo vývozní ceny, kterou je třeba zaplatit.

e) *Srovnání*

- (31) Pro účely spravedlivého srovnání a v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení byla stanovena náležitá úprava o rozdíly ovlivňující ceny a srovnatelnost cen s ohledem na ceny vnitrostátní dopravy, slevy z cen a dodatečné rabaty, náklady na manipulaci a nakládku, náklady na dopravu a na úvěry, a rovněž s ohledem na provize a náklady na pojištění.
- (32) V této souvislosti je však třeba poznamenat, že po uložení antidumpingových opatření objem a různorodost typů MKP vyvážených do Společenství prudce klesly. Z tohoto důvodu byly typy obdobných výrobků prodávané během období šetření na domácím trhu srovnatelné země srovnatelné pouze s 10 % typů přímo vyvážených z ČLR jediným spolupracujícím vyvážejícím výrobcem. Naproti tomu v původním šetření bylo srovnání založeno na 75 % celkového prodaného množství. Ve skutečnosti většina přímého vývozu z ČLR během období šetření současného šetření pokrývala méně běžné segmenty, jako např. mechanismy se 17 a 23 kroužky podléhající MDC.

f) *Dumpingové rozpětí*

- (33) V souladu s čl. 2 odst. 11 základního nařízení byl vážený průměr běžné hodnoty srovnán s váženým průměrem vývozní ceny na stejné obchodní úrovni. Srovnání ukázalo na neexistenci dumpingu.

g) *Závěr týkající se dumpingu*

- (34) Pokud jde o dumpingové praktiky, nebyl u WWS, spolupracujících čínských vyvážejících výrobců, zjištěn žádný dumping. Objem exportního prodeje WWS přímo do Společenství během období šetření současného šetření byl však značně nižší než ten, který byl zjištěn v původním šetření. Přímý vývoz WWS z ČLR byl také

soustředěn na horní hranici rozsahu MKP, zejména na modely se 17 a 23 kroužky podléhající clu ve formě MDC (viz 32. bod odůvodnění výše). To v podstatě znamená, že z tohoto vývozu nebyla zaplacená téměř žádná antidumpingová cla. Tento výsledek nelze srovnat s dumpingovým rozpětím vypočítaným v původním šetření vzhledem k tomu, že nebylo možné vypočítat dumpingové rozpětí pro modely MKP podléhající antidumpingovému clu, které byly nejvíce prodávány na trhu Společenství a které nebyly během období šetření současného šetření vyváženy přímo z ČLR. S ohledem na prodané množství lze srovnání provést také pouze mezi prodeji obdobného výrobku na domácím trhu srovnatelné země a modely, které tvořily 10 % prodejů z ČLR do Společenství. Ve světle výše uvedených skutečností bylo konstatováno, že nelze učinit jasný závěr o pokračování dumpingu.

3. Opakování dumpingu

- (35) Vzhledem k tomu, že není možné učinit jasný závěr o pokračování dumpingu, byla šetřena otázka pravděpodobnosti opakování dumpingu.
- (36) V této souvislosti byly analyzovány následující prvky: a) volná kapacita a investice vyvážejících čínských výrobců; b) chování spolupracujících čínských vyvážejících výrobců na trzích třetích zemí; c) struktura objemu a cen vývozu dotyčného výrobku do třetích zemí nespolečujícími společnostmi.
- a) *Volná kapacita a investice*
- (37) Stojí za to připomenout, že při neexistenci spolupráce jiných vyvážejících výrobců s výjimkou WWS nebyly kromě informací týkajících se spolupracujících výrobců k dispozici žádné informace o výrobě v ČLR, volné výrobní kapacitě a o prodeji na čínském trhu.

- (38) Výrobní kapacita spolupracujících společností zůstala stabilní od roku 1999 až do období šetření. Protože však výroba dotyčného výrobku mezi rokem 1999 a obdobím šetření klesla o 28 %, má spolupracující vyvážející výrobce pravděpodobně značnou nevyužitou výrobní kapacitu, tj. jednu třetinu své celkové kapacity. V důsledku toho by tento výrobce mohl rychle zvýšit výrobu a orientovat ji na kterýkoliv vývozní trh, včetně trhu Společenství, pokud by bylo umožněno, aby opatření pozbyla platnosti. Je třeba také připomenout, že nevyužitá výrobní kapacita jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce je schopna uspokojit zhruba polovinu spotřeby Společenství. Lze také přiměřeně předpokládat, že ostatní čínští výrobci také mají značné volné kapacity, neboť veškerý čínský vývoz se snížil a neexistují žádné informace o tom, že by se kapacita v ČLR snížila.

(39) Je třeba poznamenat, že spolupracující společnost od roku 1999 do období šetření udržovala vysokou úroveň investic do strojů a zařízení, ačkoliv jejich objem postupně klesal.

b) Chování spolupracujícího čínského vyvážejícího výrobce na trzích třetích zemí

(40) Exportní prodeje třetím zemím (s výjimkou Společenství) spolupracující společností se od roku 2000 do období šetření snížily o 8 %. Během stejného období se její průměrná vývozní cena do třetích zemí snížila o 12 %.

c) Chování nespolupracujících čínských společností (objem a ceny)

(41) Pokud jde o společnosti, které v současném šetření nespolupracovaly, musí být zjištění založena v souladu s článkem 18 základního nařízení na dostupných údajích. Při neexistenci jakékoliv spolupráce byly ke zjištění objemů a cen čínského vývozu do dalších zemí použity statistiky USA a čínské statistiky. Přestože se absolutní objem čínského vývozu v závislosti na zdroji informací lišil, obě statistiky potvrdily, že v období mezi rokem 1999 a obdobím šetření došlo celosvětově k významnému snížení vývozu MKP z Číny. Podle čínských statistik činil objem MKP vyvezených na světový trh v roce 1999 kolem 662 miliónů kusů, přičemž tento objem klesl během období šetření na 523 miliónů kusů. Průměrná vývozní cena, ačkoliv zahrnovala různé typy výrobků s velmi odlišnými cenami, zůstávala během téhož období více méně stabilní. Jak bylo uvedeno v 38. bodu odůvodnění, při neexistenci informací o hypotetickém snížení výrobní kapacity nespolupracujících čínských vyvážejících výrobců mají tito výrobci pravděpodobně stále značné nevyužité kapacity. Za těchto okolností je přiměřené usuzovat, že pokud by bylo umožněno, aby antidumpingová opatření pozbyla platnosti, stal by se trh Společenství velmi atraktivním cílem pro tyto čínské vývozce, kteří by pak obnovili vývoz na trh Společenství ve značně velkých množstvích.

(42) Dále je nutné poznamenat, že OLAF provedl šetření za účelem určení, zda dovážené MKP, prohlášené za pocházející z Thajska, skutečně pocházejí z této země, nebo, jak se tvrdí, byly ve skutečnosti původem z ČLR.

(43) Šetření provedené úřadem OLAF a dotčenými členskými státy dospělo k závěru, že MKP nebyly thajského původu.

Šetření dále prokázalo, že podstatný díl tohoto obchodu byl nepreferenčního čínského původu, a tedy podléhal antidumpingovému clu.

(44) V této souvislosti je třeba poznamenat, že typy výrobků, vyvážené přes Thajsko, zahrnovaly spíše modely MKP, které byly během období šetření na trhu Společenství nejvíce prodávány, než modely se 17 a 23 kroužky, prodávané přímo z ČLR. Díky tomu bylo možné provést srovnání pomocí nejprodávanějších modelů na trhu Společenství. Bylo provedeno srovnání jako takové mezi MKP vyváženými z Thajska do Společenství s řadou srovnatelných typů výrobků prodávaných na domácím trhu srovnatelné země. Na výsledek je třeba pohlížet opatrně, neboť při neexistenci úplného šetření o dovozu MKP z Thajska mohl být výpočet založen pouze na cenové nabídce FOB Bangkok poskytnuté výrobním odvětvím Společenství pro typy výrobků dovážené z Thajska do Společenství během a po skončení období šetření. Zdá se však, že výpočet ukazuje na to, že vývozní ceny MKP vyvážených z Thajska byly nižší než ceny na domácím trhu Indie, a nelze proto vyloučit, že tyto MKP byly na trh Společenství prodávány za dumpingové ceny.

d) Antiabsorpční šetření

(45) Navíc je třeba připomenout, že v říjnu 2000, po původním šetření, kdy bylo uloženo clo ve výši 32,5 % pro WWS a 39,4 % pro všechny ostatní čínské společnosti, vedlo antiabsorpční šetření ke zvýšení úrovně cla na 51,2 % pro WWS a 78,8 % pro všechny ostatní společnosti.

e) Opatření na ochranu obchodu uplatněná třetími zeměmi

(46) Na dovoz MKP z ČLR neuplatnila žádná ze třetích zemí opatření na ochranu obchodu.

4. Závěr

(47) Šetření ukázalo, že spolupracující vyvážející výrobce a s největší pravděpodobností také druzí dva čínští vyvážející výrobci mají značnou volnou kapacitu vzhledem k významnému snížení jejich vývozu od roku 1999 do období šetření. Navíc je nevyužitá výrobní kapacita jediného spolupracujícího vyvážejícího výrobce schopna pokrýt zhruba polovinu spotřeby Společenství.

(48) Patrná spotřeba Společenství v období šetření byla přibližně 270 miliónů kusů, z čehož pouze 5 miliónů kusů bylo prohlášeno za pocházející z ČLR. V období šetření původního šetření (od 1. října 1994 do 30. září 1995) vyváželi čínští vyvážející výrobci do Společenství 126 miliónů kusů. Proto tedy a s ohledem na volnou kapacitu čínských vyvážejících výrobců je pravděpodobné, že tento dovoz z ČLR na trh Společenství by mohly být obnoven ve značných množstvích, pokud by bylo umožněno, aby antidumpingová opatření pozbyla platnosti. Kromě toho, že jsou čínské společnosti nuceny vzhledem ke své obrovské volné kapacitě vyvážet, bude tento vývoz s největší pravděpodobností za dumpingové ceny. Ačkoliv srovnání pro spolupracující společnost ve skutečnosti nepotvrdilo dumping, bylo toto srovnání založeno na malém vzorku, neporovnatelném s výpočtem dumpingu v původním šetření. Na druhé straně jedna z čínských společností, která při tomto šetření nespolupracovala, vyvážela MKP na trh Společenství přes společnost se sídlem v Thajsku, která je s ní ve spojení. Výpočty poukázaly na možnost, že tyto prodeje proběhly za dumpingové ceny. Proto nelze vyloučit, že pouhý jeden rok po antiabsorpčním šetření dumpingové praktiky pokračovaly.

(49) Na základě těchto zjištění a událostí je pravděpodobné, že v případě obnovení dovozu do EU čínskými dovozci by byly ceny tohoto dovozu pod běžnou hodnotou. Proto je třeba počítat s tím, že při neexistenci současných cel by se dumping z Číny opakoval.

D. DEFINICE VÝROBNÍHO ODVĚTVÍ SPOLEČENSTVÍ

(50) Během období šetření vyráběli MKP ve Společenství tyto výrobci:

— Krause Ringbuchtechnik GmbH, Espelkamp, Německo,

— SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH (do listopadu 2001 vyráběl MKP Koloman Handler AG), Vídeň, Rakousko,

— Industria Meccanica Lombarda srl, Offanengo, Itálie.

(51) První dva výrobci jsou žadatelé a spolupracovali při šetření. Spolupracující výrobci ve Společenství představovali během období šetření více než 90 % celkové výroby MKP ve Společenství. Proto se vycházelo z toho, že tyto výrobci představují výrobní odvětví Společenství ve smyslu čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Budou dále nazýváni „výrobním odvětvím Společenství“. Po období šetření se tyto společnosti staly součástí stejné skupiny společností, avšak jejich výroba ve Společenství

byla zachována. Tato skupina společností není ve spojení s čínskými vyvážejícími výrobci.

E. SITUACE NA TRHU SPOLEČENSTVÍ

1. Spotřeba na trhu Společenství

(52) Odpovědi na dotazníky poskytnuté spolupracujícími výrobci ve Společenství byly použity ke zjištění prodejů MKP výrobního odvětví Společenství na trhu Společenství. Další dostupné informace byly také použity k výpočtu prodejů výrobce ve Společenství, nezahrnutého do definice výrobního odvětví Společenství.

(53) Pro dovoz pocházející z ČLR a dovoz prohlášený za pocházející z Thajska byly použity údaje Eurostatu s výjimkou údajů týkajících se dovozu prohlášeného za pocházející z ČLR v období šetření, pro které byly použity informace poskytnuté spolupracujícím čínským vyvážejícím výrobcem.

(54) Co se týká dovozu pocházejícího z dalších třetích zemí, údaje o dovozu pocházejícím z Indie a Indonésie, s výjimkou těch, které se vztahují k období šetření, byly získány z antidumpingového řízení týkajícího se těchto dvou zemí. Informace Eurostatu byly použity k výpočtu objemu dovozu, který nebylo možno zjistit z odpovědí na dotazníky nebo z předchozích řízení. Pro dovoz pocházející z Maďarska byla použita odpověď na dotazníky poskytnuté jedním spolupracujícím výrobcem ve Společenství. Pro jiné třetí země než Maďarsko a pro země, uvedené v tomto bodu odůvodnění, byly použity informace Eurostatu. Je třeba také připomenout, že údaje Eurostatu bylo nutné převést z tun na kusy.

(55) Na tomto základě se patrná spotřeba Společenství během sledovaného období snížila o 9 %, a to z 297 miliónů kusů (čísla zaokrouhlena na milión) v roce 1998 na 270 miliónů kusů v období šetření. V roce 1999 činila 306 miliónů kusů a v roce 2000 pak 316 miliónů kusů.

2. Dovoz z dotčené země

a) Objem dovozu a podíl na trhu

(56) Dovoz prohlášený za pocházející z ČLR se prudce snížil, a to ze 44 miliónů kusů v roce 1998 na 24 miliónů kusů v roce 1999, na 10 miliónů kusů v roce 2000 a na 5 miliónů kusů v období šetření. Podíl na trhu u dovozu prohlášeného za pocházející z ČLR klesal v každém roce sledovaného období, a to ze 14,8 % v roce 1998 na 7,8 % v roce 1999, na 3 % v roce 2000 a na 1,9 % v období šetření.

b) Vývoj ceny dovozu dotyčného výrobku

- (57) Průměrná cena dovozu prohlášeného za pocházející z ČLR se zvýšila o 96 % mezi roky 1998 (141 EUR) a obdobím šetření (278 EUR). Vzestupný vývoj cen dovozu prohlášeného za pocházející z ČLR odráží spíše rostoucí význam dražších typů výrobků, které podléhají MDC (MKP se 17 a 23 kroužky), než reálné zvýšení ceny.

3. Dovoz prohlášený za pocházející z Thajska

- (58) Jak již bylo uvedeno výše, šetření OLAF ukázalo, že podstatná část dovozu prohlášeného za pocházející z Thajska ve skutečnosti pocházela z Číny. Dovoz prohlášený za pocházející z Thajska se zvýšil z jednoho miliónu kusů v roce 1998 na 16 miliónů kusů v roce 1999, na 17 miliónů kusů v roce 2000 a na 20 miliónů kusů v období šetření. Podíl na trhu u dovozu prohlášeného za pocházející z Thajska se zvyšoval každý rok sledovaného období, a to z 0,3 % v roce 1998 na 5,2 % v roce 1999, na 5,3 % v roce 2000 a na 7,4 % v období šetření. Průměrná cena dovozu prohlášeného za pocházející z Thajska v témže období klesla o 9 %, a to ze 100 EUR na 91 EUR. Podrobnější informace o cenách, dostupné pro dovoz prohlášený za pocházející z Thajska, se týkají cen dalšího prodeje evropského distributora MKP vyvážených přes Thajsko. Bylo zjištěno, že tyto ceny dalšího prodeje byly průměrně přibližně o 12 % nižší než prodejní ceny výrobního odvětví Společenství.

4. Hospodářská situace výrobního odvětví Společenství⁽¹⁾

a) Výroba, výrobní kapacita a vytížení kapacit

- (59) Výroba výrobního odvětví Společenství se během sledovaného období snížila o 17 %, a to ze 100 (indexové číslo) v roce 1998 na 91 v roce 1999, na 89 v roce 2000 a na 83 v období šetření. Rozhodnutí firmy Koloman Handler AG převést část své výroby do Maďarska v roce 2000 vysvětluje snížení výroby v uvedeném roce. V období šetření firma Koloman Handler AG vyhlásila konkurs a její výroba se v druhé polovině roku 2001 značně snížila.
- (60) Výrobní kapacita výrobního odvětví Společenství se ve sledovaném období snížila o 7 %. V roce 1999 se zvýšila na 107 (indexové číslo) a pak klesla na 93 v roce 2000 jako výsledek rozhodnutí firmy Koloman Handler AG převést část výroby do Maďarska. V období šetření se výrobní kapacita stabilizovala.
- (61) Vytížení kapacity kleslo z více než 80 % v roce 1998 na 70–75 % v roce 1999, pak se zvýšilo na 76–80 % v roce 2000 a v období šetření se opět snížilo na 70–75 %.

(¹) Údaje jsou uvedeny formou indexových čísel (1998 = 100) nebo rozsahu hodnot vždy, když je to potřeba k zachování důvěrnosti.

b) Stav zásob

- (62) Konečné zásoby výrobního odvětví Společenství klesly ve sledovaném období o 37 %, přičemž klesaly v každém roce tohoto období. Hlavním faktorem přispívajícím k tomuto snížení bylo zpomalení výroby firmy Koloman Handler AG po vyhlášení konkursu. Období, po které byly zásoby skladovány před jejich prodejem, se ve sledovaném období snížilo o 10 dnů.

c) Prodaná množství, podíl na trhu a růst

- (63) Během sledovaného období se prodeje výrobního odvětví Společenství na trhu Společenství snížily o 8 %, a to ze 119 miliónů kusů v roce 1998 na 109 miliónů kusů v období šetření. Prodeje také klesly v roce 1999, a to na 115 miliónů kusů, a v roce 2000 zůstaly téměř na stejné úrovni.
- (64) Podíl na trhu, který výrobní odvětví Společenství zaujímalo, během sledovaného období mírně rostl, a to ze 40,1 % v roce 1998 na 40,4 % v období šetření, ačkoliv v letech 1999 a 2000 výrazně klesl, a to na 37,6 % v roce 1999 a na 36,2 % v roce 2000.
- (65) Zatímco se spotřeba Společenství ve sledovaném období snížila o 9 %, množství prodané výrobním odvětvím Společenství se snížilo o 8 %. Na druhé straně celkový objem dovozu prohlášeného za pocházející z ČLR a z Thajska ve sledovaném období klesl o 44 %. Výrobní odvětví Společenství tak mírně zvýšilo svůj podíl na trhu, zatímco dovoz prohlášený za pocházející z ČLR podíl na trhu ztratil a dovoz prohlášený za pocházející z Thajska svůj podíl na trhu zvýšil.

d) Prodejní ceny a náklady

- (66) Vážená průměrná prodejní cena MKP prodávaných výrobním odvětvím Společenství na trhu Společenství nezávislým odběratelům se snižovala v každém roce sledovaného období, a to z 206 EUR za tisíc kusů v roce 1998 na 190 EUR v roce 1999, na 177 EUR v roce 2000 a na 174 EUR v období šetření, tj. o 16 % ve sledovaném období. Antidumpingová opatření proti dovozu z Indonésie byla zavedena až v červnu 2002, tj. nelze vyloučit, že dumpingové MKP z Indonésie mohly mít dopad na vývoj cen ve sledovaném období.
- (67) Prodejní ceny hlavních surovin (ocelový pásek a ocelový drát) nenásledovaly sestupný vývoj. Na druhé straně jednicové pracovní náklady, které tvoří více než dvě pětiny celkových nákladů na jednotku produkce, se po sledované období značně snížily.

e) *Výnosnost*

- (68) Protože byl zaznamenán významný vliv určitých položek, které neodráží obvyklý výkon podniku (zvláště odpis nehmotné hodnoty podniku – goodwill – po akvizici), bylo rozpětí provozního zisku před odpisem nehmotné hodnoty podniku považováno za lepší ukazatel pro zhodnocení výnosnosti výrobního odvětví Společenství než ziskové rozpětí před zdaněním. Výrobní odvětví Společenství trvale zaznamenávalo slabé rozpětí provozního zisku u svých prodejů nezávislým odběratelům ve Společenství. Výnosnost se zlepšila z 0–3 % v roce 1998 na 3,1 %–6 % v roce 1999, a poté prudce poklesla na hodnotu mezi 0 % a –3 % v roce 2000 a v období šetření činila méně než –3 %. Tento záporný výkon nepochybně přispěl ke skutečnosti, že dvě dotčené společnosti vyhlásily konkurs: Koloman Handler AG v červenci 2001 a Krause Ringbuchtechnik GmbH v dubnu 2002 (tj. krátce po skončení období šetření).

f) *Investice a schopnost opatřit si kapitál*

- (69) Analýza investic se zaměřila na investice do technických zařízení a strojů, které představovaly více než 90 % celkových investic v období šetření. Investice do nehmotné hodnoty podniku nebyla vzata v úvahu, protože neodráží obvyklý výkon výrobního odvětví Společenství po několika letech, protože tato investice byla výsledkem akvizice, což byla jednorázová událost. Investice do technických zařízení a strojů se ve sledovaném období snížily o 65 %. V roce 1999 poklesly na 52 (indexové číslo), v roce 2000 na 48 a v období šetření na 35.
- (70) Schopnost výrobního odvětví Společenství opatřit si kapitál byla vzhledem k trvale nízké výnosnosti značně omezená.

g) *Návratnost investic*

- (71) Vzhledem k tomu, že hodnota majetku v roce 2000 nabyla záporných hodnot a oba výrobci Společenství postupně vyhlásili konkurs, byla ke stanovení návratnosti investic použita hodnota „ROTA“ (return on total assets, návratnost celkových aktiv). ROTA byla v roce 1998 a 1999 stabilní a pohybovala se mezi 0 a 3 %, poté prudce poklesla na hodnotu mezi 0 % a –5 % v roce 2000 a v období šetření byla nižší než –10 %.

h) *Peněžní tok*

- (72) Analýza zjednodušeného čistého provozního peněžního toku, tj. provozní výnos plus odpis (vyjma odpisu nehmotné hodnoty podniku), ukazuje, že trend je podobný trendu rozpětí provozního zisku. Peněžní tok

se zvýšil ze 100 (indexové číslo) v roce 1998 na 126 v roce 1999, a pak se prudce snížil na 62 v roce 2000 a na –65 v období šetření.

i) *Zaměstnanost, produktivita a mzdy*

- (73) Zaměstnanost (jednotky na plný úvazek) klesala v každém roce sledovaného období, a to ze 100 (indexové číslo) v roce 1998 na 86 v roce 1999, na 82 v roce 2000 a na 77 v období šetření.
- (74) Produktivita, měřená v tisících kusů na zaměstnance, se ve sledovaném období zvýšila o 8 %, zatímco mzdové náklady na jednotku výroby, měřené v EUR na kg, se ve stejném období snížily o 12 %.

j) *Rozsah skutečného dumpingového rozpětí*

- (75) Nebylo učiněno žádné zjištění o skutečném dumpingu během období šetření pro dovoz prohlášený za pocházející z ČLR, neboť zjištění o tomto dovozu se vztahují na malý a nereprezentativní rozsah MKP. Nemohlo být dále provedeno úplné určení dumpingu dovozu prohlášeného za pocházející z Thajska v důsledku toho, že chybělo šetření o dumpingu (šetření OLAF se týkalo určení původu a nevztahovalo se na otázku dumpingu). Proto nebylo možné dosáhnout závěru o rozsahu skutečného dumpingového rozpětí.

5. **Závěr**

- (76) Ve výrobním odvětví Společenství pokračovala během sledovaného období složitá situace. Dokladem toho je snižování výnosnosti (nebo, jinými slovy, rostoucí ztráty po roce 1999) při nižších prodaných množstvích a při snižování jednotkových cen.
- (77) Vážná situace výrobního odvětví Společenství v období šetření vyplývala z různých událostí v minulosti, jakými byly např.: i) dumping dovozu pocházejícího z ČLR do zavedení opatření v lednu 1997; ii) absorpce těchto opatření, jak bylo zjištěno v říjnu 2000; iii) dumping dovozu pocházejícího z Indonésie do zavedení antidumpingových opatření v červnu 2002; iv) obcházení opatření přes Thajsko (šetření OLAF). Po šetření o obcházení byla navíc antidumpingová opatření zavedena nařízením Rady (ES) č. 119/97 rozšířena na dovoz odesílaný z Vietnamu (viz 4. bod odůvodnění). To ukazuje, že během sledovaného období výrobní odvětví Společenství vždy trpělo dumpingem a nemělo možnost se zotavit. Snižování spotřeby na trhu Společenství bylo omezené, a nemůže tedy samo o sobě vysvětlit vážnou situaci výrobního odvětví Společenství.

F. PRAVDĚPODOBNOST OPAKOVÁNÍ ÚJMY**1. Dopad předpokládaného zvýšení dumpingového dovozu na výrobní odvětví Společenství**

(78) V období šetření původního šetření (tj. v období mezi 1. říjnem 1994 a 30. zářím 1995) prodali čínští vyvážející výrobci na trhu Společenství 126 milionů kusů (prodej společnosti WWS činil více než dvě pětiny tohoto množství). V roce 2001, období šetření současného šetření, prodali 5 milionů kusů prohlášených za pocházející z ČLR. Skutečnost, že v ČLR je významná volná kapacita (zatímco objem čínského vývozu do třetích zemí klesá) a že chování čínských vyvážejících výrobců trvale svědčí o tom, že jsou ochotni prodávat za dumpingové a újmu působící ceny, aby získali podíl na trhu, jasně ukazuje, že existuje pravděpodobnost opakování újmu působícího dumpingu dovozem pocházejícím z ČLR, pokud by antidumpingová opatření pozbyla platnosti.

(79) Společenství je jediným trhem, kde by čínští vyvážející výrobci mohli ještě zvyšovat podíl na trhu, neboť ostatní trhy jsou již zásobovány čínskými výrobci nebo výrobci ve třetích zemích ovládanými čínskými výrobci. Přítomnost výrobního odvětví Společenství je zanedbatelná na nejdůležitějších trzích mimo Společenství, na nichž jsou téměř všechny prodávané MKP vyráběny v ČLR nebo společnostmi ovládanými čínskými vyvážejícími výrobci. Pokud by bylo umožněno, aby stávající opatření pozbyla platnosti, dotčený dovoz by s největší pravděpodobností významně zvýšil cenový tlak, jak ukázala analýza antiabsorpčního šetření. Jestliže byla společnost WWS schopna absorbovat významnou část z 32,5 % antidumpingového cla a ostatní čínské společnosti byly schopny absorbovat významnou část z 39,4 % cla, pak je nanejvýš pravděpodobné, že při neexistenci antidumpingových opatření by tyto společnosti byly schopny ještě více stlačit ceny MKP prodáváných ve Společenství.

(80) Je třeba připomenout, že průměrná cena MKP prohlášených za pocházející z Thajska v průběhu sledovaného období klesla o 9 % a srovnání mezi průměrnou prodejní cenou evropského distributora MKP prohlášených za pocházející z Thajska a váženou průměrnou prodejní cenou výrobního odvětví Společenství ukázalo, že prvně uvedená cena byla přibližně o 12 % nižší než druhá.

(81) Co se týká dovozu z dalších třetích zemí, je Maďarsko od 1. května 2004 součástí Společenství. Pokud jde o Indii

a Indonésii, jsou vyvážející výrobci v obou těchto zemích ovládáni čínskými vyvážejícími výrobci. Pokud by opatření ohledně dovozu pocházejícího z ČLR pozbyla platnosti, snížila by se atraktivita vývozu MKP z Indie a Indonésie do Společenství, neboť je pravděpodobné, že v tomto případě by došlo k prudkému zvýšení dumpingového dovozu přímo z ČLR.

(82) Vzhledem k již tak špatné situaci výrobního odvětví Společenství by výše uvedené podstatné zvýšení dovozu z ČLR za dumpingové ceny ve spojení s podstatným cenovým podbízením mělo nepochybně vážné důsledky pro výrobní odvětví Společenství. Také s ohledem na zkušenosti týkající se minulých antidumpingových a antisubvenčních šetření ohledně MKP by pozbytí platnosti opatření týkajících se dovozu MKP pocházejícího z ČLR se vši pravděpodobností vedlo k dalšímu a značnému zhoršení situace výrobního odvětví Společenství.

2. Závěr o pravděpodobnosti opakování újmy

(83) Na základě výše uvedených skutečností je pravděpodobné, že pozbytí platnosti antidumpingových opatření na dovoz MKP pocházející z ČLR by mělo za následek prudké zvýšení objemu tohoto dovozu do Společenství, spojené s významným snížením prodejních cen. Je třeba poznamenat, že většina výrobků na trhu MKP je vysoce standardizována a hospodářská soutěž probíhá ve většině případů v oblasti cen.

(84) V této souvislosti je vzhledem k šetření týkající se situací na trhu Společenství pravděpodobné, že zvýšení objemu dovozu za nízké, dumpingové ceny stlačí ceny výrobního odvětví Společenství. To pak povede k dalšímu zhoršení finanční situace výrobního odvětví Společenství. Pro výrobní odvětví Společenství by to s největší pravděpodobností znamenalo konkurs a uzavření zbývajících výrobních závodů.

(85) Pozbytí platnosti opatření by odstranilo nejdůležitější bariéru, která brání čínským vyvážejícím výrobcům v prodeji za újmu působící dumpingové ceny na trhu Společenství.

(86) To tedy vede k závěru, že existuje pravděpodobnost opakování újmy působené dumpingovým dovozem pocházejícím z ČLR.

G. ZÁJEM SPOLEČENSTVÍ

1. Úvod

- (87) Bylo zkoumáno, zda existují závažné důvody, které by mohly vést k závěru, že obnovení platných antidumpingových opatření není v zájmu Společenství. Za tímto účelem a v souladu s článkem 21 základního nařízení bylo na základě poskytnutých důkazů zkoumáno, jaký dopad by mělo obnovení opatření na všechny strany, kterých se toto šetření týká, a také jaké důsledky by mělo pozbytí platnosti takových opatření.
- (88) Aby bylo možné určit dopad možného zachování opatření, byla všem zúčastněným stranám dána možnost vyjádřit názor podle čl. 21 odst. 2 základního nařízení. Vyplněný dotazník vrátili pouze spolupracující výrobci ve Společenství a dva nezávislí dovozci. Tři uživatelé sdělili svá stanoviska, aniž by vrátili vyplněný dotazník či poskytli jakýkoliv důkaz dokládající jejich stanoviska.
- (89) Čl. 21 odst. 7 základního nařízení stanoví, že k informacím se přihlédne pouze tehdy, jsou-li podloženy konkrétními důkazy, které potvrzují jejich správnost. V této souvislosti nemohl být učiněn ze stanovisek uživatelů žádný závěr poukazující na to, že by nebylo v zájmu Společenství zachovat antidumpingová opatření, neboť tato stanoviska nebyla doložena.
- (90) Pokud se jedná o účinek předtím zavedených antidumpingových opatření, došlo k prudkému snížení dovozu prohlášeného za pocházející z ČLR, zejména po zesílení opatření následujícím po výsledcích šetření absorpce, spojenému s prudkým zvýšením dovozu pocházejícího nebo prohlášeného za pocházející z dalších třetích zemí.

2. Zájmy výrobního odvětví Společenství

- (91) Skupina společností, ke kterým náleží žadatelé, je jediným výrobcem MKP ve Společenství s významnou výrobou. Potýkají se s obtížným prostředím, kde zůstá-

vají hrozbou levné, často dumpingové a subvencované, újmu působící dovoz ze třetích zemí. Po vyhlášení konkursu provedli restrukturalizaci svých provozů, ani tak se však nevyhnuli dalším konkursním krokům v posledním čtvrtletí roku 2003. Výrobní odvětví Společenství vyvíjí úsilí o vytvoření zdravého segmentu, který by byl celosvětově schopen soutěžit s čínskými vyvážejícími výrobci. Ukončení platnosti antidumpingových opatření na dovoz pocházející z ČLR by tuto strategii mohlo vážně narušit, neboť čínští vyvážející výrobci v minulosti prokázali, že k získání podílu na trhu by stlačili ceny na dumpingovou úroveň. Vzhledem k tomu, že účinky opatření byly částečně narušeny absorpčními praktikami a dumpingovým nebo subvencovaným dovozem MKP z Indonésie, možné pozbytí platnosti takovýchto opatření by s největší pravděpodobností znemožnilo současné restrukturalizační úsilí výrobního odvětví Společenství.

- (92) Výrobní odvětví Společenství má dlouhou tradici, je však velmi pravděpodobné, že by přestalo existovat, pokud by se současné restrukturalizační úsilí nezdařilo. Společnost Robert Krause GmbH & Co. KG vyhlásila konkurs v lednu 1998. Její právní nástupce, společnost Krause Ringbuchtechnik GmbH, kterou od června 1998 vlastní společnost Wilhelm vom Hoffe Drahtwerke GmbH, vyhlásila konkurs v dubnu 2002. Poté, co společnost Ringbuchtechnik Produktionsgesellschaft GmbH získala majetek a převzala zaměstnance posledně jmenované firmy, nebude patrně po své žádosti o zahájení konkursního řízení pokračovat ve výrobě. SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH pokračuje v tradici firmy Koloman Handler AG. Další konkurs by patrně znamenal konec výrobního odvětví Společenství. Pokud by výrobní odvětví Společenství zastavilo výrobu MKP, došlo by ke ztrátě zkušeností nashromážděných za více než století a zbývajících pracovních příležitostí.
- (93) Obnovení opatření by s největší pravděpodobností umožnilo výrobnímu odvětví Společenství zvýšit podíl na trhu, snížit jednotkové výrobní náklady a zvýšit výnosnost. Ceny by se patrně významně nezměnily, avšak prodaná množství by mohla výrazně růst. Restrukturalizace výrobního odvětví Společenství se zaměřuje na posílení jeho konkurenceschopnosti umožňující lepší plánování prodáváných typů MKP, posílení jeho vyjednávací pozice vůči dodavatelům, a racionalizaci prodeje. Všechna tato opatření by přispěla ke snížení nákladů. Výrobní odvětví Společenství je životaschopné, neboť dokonce i po několika konkursech je stále schopné zásobovat důležitou část trhu Společenství, zejména ve spojení s výrobním provozem umístěným v Maďarsku, který se stal 1. května 2004 součástí výroby Společenství.

- (94) Akvizice firmy Bensons, která již dlouho obchoduje s MKP a jejíž společnosti se nacházejí v Nizozemsku, Singapuru, Spojeném království a ve Spojených státech amerických, společnosti SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH jasně ukazuje vůli výrobního odvětví Společenství ke zvýšení přístupu na světový trh a vážnost jeho restrukturalizačního úsilí.
- (95) Po oznámení vyvstaly dva hlavní problémy. Tím prvním je možné zneužití dominantního postavení výrobním odvětvím Společenství. V tomto ohledu si Komise není vědoma žádného antitrustového řízení týkajícího se dotčených společností.
- (96) Za druhé, existovalo tvrzení, že výrobní odvětví Společenství je v současnosti ve spojení s čínským vývozcem a že Bensons, dovozce, který je nyní součástí skupiny výrobního odvětví Společenství, je výhradním distributorem výrobků prodávaných firmou WWS, čínským vývozcem, který ovládá také výrobu v Indii.
- (97) Bylo zjištěno, že existuje dohoda o dodávkách mezi Bensons a WWS, která původně předpokládala převod práv k duševnímu vlastnictví z WWS na Bensons a převod některých podílů na společnosti Bensons na WWS. Tyto převody se však neuskutečnily. Dohoda o dodávkách nepředpokládá mezi Bensons a WWS žádnou exkluzivitu, avšak stanoví, že Bensons má přednostní právo stát se výhradním distributorem, pokud daný dodavatel ukončí svou činnost. Uváděný vztah proto nemohl být potvrzen.

3. Zájmy dovozců

- (98) Firma SX Bürowaren Produktions- und Handels GmbH koupila v srpnu 2002 jediné dva spolupracující nezávislé dovozce, kteří se po skončení období šetření takto dostali do spojení s výrobním odvětvím Společenství. Události, které nastanou po skončení období šetření, nejsou obvykle brány v úvahu. Protože je však tato akvizice významnou a trvalou událostí, měla by být, v tomto zvláštním případě, vzata v úvahu. Zájmy těchto dovozců jsou nyní stejné jako zájmy výrobního odvětví Společenství, protože jsou společnostmi ve spojení.
- (99) Při šetření nespolečně pracoval žádný další nezávislý dovozce. To nasvědčuje tomu, že ačkoliv byla opatření v účinnosti, ostatní nezávislí dovozci nebyli těmito opatřeními postiženi.

4. Zájmy uživatelů

- (100) Při šetření nespolečně pracovali žádní uživatelé. To nasvědčuje tomu, že, ačkoliv byla opatření v účinnosti, uživatelé nebyli těmito opatřeními postiženi. Výsledkem zachování

antidumpingových opatření pravděpodobně nebude zhoršení situace uživatelů.

- (101) Ve sledovaném období někteří výrobci pořadačů omezili svou výrobu nebo uzavřeli své výrobní provozy ve Společenství. V některých případech se přestěhovali nebo rozšířili svou výrobní kapacitu mimo Společenství, hlavně do východoevropských zemí. Rozhodnutí těchto uživatelů byla motivována hlavně nižšími mzdovými náklady a blízkostí těchto zemí k trhu Společenství, spojená s perspektivou, že se tyto země 1. května 2004 stanou členy Evropské unie. Ceny MKP prodávaných výrobním odvětvím Společenství sledovaly klesající trend a dovoz levných MKP dopravovaných z Indie, Indonésie a Thajska, který nepodléhal antidumpingovým clům, byly během sledovaného období k dispozici.
- (102) Je třeba zdůraznit, že pokud by výrobní odvětví Společenství přestalo existovat, uživatelé by se stali zcela závislí na dovozu pocházejícím z ČLR nebo na dovozu čínských dceřiných společností v jiných zemích. V tom okamžiku by čínští vyvážející výrobci měli motiv k podstatnému zvýšení cen na trzích mimo ČLR, což by mohlo vážně ohrozit konkurenceschopnost odběratelského průmyslu. Výrobní odvětví Společenství nemá zájem na takové cenové politice, která by přispívala k uzavírání výrobních závodů na pořadače ve Společenství, neboť by to znamenalo výrazné oslabení jejich pozice při soutěžení mimo Společenství s čínskými vyvážejícími výrobci a jejich dceřinými společnostmi.

- (103) Pokud budou opatření obnovena, budou zde alternativní zdroje dodávek. Stojí za to poznamenat, že současná antidumpingová opatření ohledně dovozu pocházejícího z ČLR nevedla k nedostatku dovážených MKP na trhu Společenství.

5. Zájmy dodavatelského průmyslu

- (104) Dodavatelé ocelového drátu a ocelového pásu prodávají jen zanedbatelné procento své výroby výrobnímu odvětví Společenství, a proto nejsou ovlivněni výsledkem tohoto řízení. Žádný z nich se nepřihlásil jako zúčastněná strana.

6. Hospodářská soutěž a účinky vedoucí k narušení obchodu

- (105) S ohledem na účinky možného pozbytí platnosti opatření na hospodářskou soutěž ve Společenství je třeba poznamenat, že na celém světě je jen několik výrobců MKP, přičemž většinou se jedná o výrobce v Číně nebo výrobce ovládané čínskými vyvážejícími výrobci. Zánik několika zbývajících výrobců, kteří nejsou ovládaní čínskými společnostmi, by tak mělo negativní účinky na hospodářskou soutěž ve Společenství.

7. Závěr o zájmu Společenství

- (106) Zohledněním výše uvedených faktorů a úvah se dospělo k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody proti zachování stávajících antidumpingových opatření.

H. ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

- (107) Ve světle výše uvedených skutečností se má za to, že podle čl. 11 odst. 2 a čl. 11 odst. 6 základního nařízení by antidumpingová opatření na dovoz MKP pocházející z ČLR zavedená nařízením Rady (ES) č. 119/97, naposledy pozměněným nařízením Rady (ES) č. 2100/2000, měla být zachována.
- (108) Vzhledem k dlouhé době trvání šetření se pokládá za vhodné, aby byla opatření omezena na dobu čtyř let,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu některých mechanismů kroužkových pořadačů, které v současné době spadají pod kód KN ex 8305 10 00 a pocházejí z Čínské lidové republiky.

Pro účely tohoto nařízení sestávají mechanismy kroužkových pořadačů ze dvou obdélníkových ocelových destiček nebo drátů s nejméně čtyřmi na nich připevněnými polokroužky z ocelového drátu, které drží pohromadě ocelová krytka. Mohou se otevírat buď roztážením polokroužků, nebo malým rozevíracím ocelovým mechanismem připevněným na mechanismu kroužkového pořadače.

2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se vztahuje na čistou cenu franko hranice Společenství před proclením, je tato:

- a) pro mechanismy se 17 a 23 kroužky (kódy TARIC 8305 10 00 21, 8305 10 00 22 a 8305 10 00 29) se výše cla rovná rozdílu mezi minimální dovozní cenou 325 EUR za 1 000 kusů a čistou cenou franko hranice Společenství před proclením;
- b) pro jiné mechanismy, než jsou mechanismy se 17 nebo 23 kroužky (kódy TARIC 8305 10 00 11, 8305 10 00 12 a 8305 10 00 19)

	Výše cla	Doplňkový kód TARIC
Čínská lidová republika:		
– World Wide Stationery Mfg, Hongkong, Čínská lidová republika	51,2 %	8934
– všechny ostatní společnosti	78,8 %	8900

Pokud není uvedeno jinak, použijí se platná ustanovení týkající se cel.

Článek 2

Toto antidumpingové clo se ukládá na dobu čtyř let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 29 listopadu 2004.

Za Radu

L. J. BRINKHORST
předseda

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2075/2004**ze dne 3. prosince 2004****o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 3223/94 ze dne 21. prosince 1994 o prováděcích pravidlech k dovoznímu režimu pro ovoce a zeleninu⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 3223/94 v souladu s výsledky mnohostranných obchodních jednání Uruguayského kola vymezilo kritéria, na základě kterých Komise stanovuje standardní dovozní hodnoty pro dovoz ze třetích zemí týkající se produktů a období uvedených v příloze.

- (2) Při uplatňování výše uvedených kritérií je třeba stanovit standardní dovozní hodnoty ve výších uvedených v příloze tohoto nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Standardní dovozní hodnoty uvedené v článku 4 nařízení (ES) č. 3223/94 se stanoví v souladu s přílohou.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 4. prosince 2004.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. prosince 2004.

Za Komisi

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 337, 24.12.1994, s. 66. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1947/2002 (Úř. věst. L 299, 1.11.2002, s. 17).

PŘÍLOHA

nařízení Komise ze dne 3. prosince 2004 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)		
Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Standardní dovozní hodnota
0702 00 00	052	115,6
	204	94,9
	999	105,3
0707 00 05	052	106,6
	204	32,5
	999	69,6
0709 90 70	052	97,8
	204	71,6
	999	84,7
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	388	43,9
	999	43,9
0805 20 10	204	68,0
	999	68,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	67,0
	204	57,0
	624	95,8
	720	30,1
	999	62,5
0805 50 10	052	58,9
	528	25,5
	999	42,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	90,5
	388	138,0
	400	81,3
	404	87,3
	512	104,5
	720	76,7
	804	107,6
	999	98,0
0808 20 50	720	66,4
	999	66,4

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 2081/2003 (Úř. věst. L 313, 28.11.2003, s. 11). Kód „999“ znamená „jiná země původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2076/2004

ze dne 3. prosince 2004,

kterým se poprvé mění příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 o hnojivech (EDDHSA a trojitý superfosfát)

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech⁽¹⁾, a zejména na čl. 31 odst. 1 a 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Článek 3 nařízení (ES) č. 2003/2003 stanoví, že hnojivo, které patří k některému z typů hnojiv uvedených v příloze I daného nařízení a splňuje podmínky stanovené v daném nařízení, může být označeno jako „HNOJIVO ES“.

(2) Mezi fosforečnými hnojivy uvedenými v tabulce A.2 přílohy I nařízení (ES) č. 2003/2003 je trojitý superfosfát (TSP) a jedním z kritérií pro jeho označení je „fosfor vyjádřený jako P_2O_5 rozpustný v neutrálním citronanu amonném, minimálně 93 % deklarovaného obsahu P_2O_5 ve vodorozpustné formě“.

(3) Čím vyšší je rozpustnost hnojiva TSP ve vodě, tím lepší je jeho agronomická účinnost. V minulosti měly evropské půdy nedostatek fosforu, a v důsledku toho byla oprávněná vysoká minimální hodnota rozpustnosti ve vodě ve výši 93 %, aby se tento nedostatek napravil.

(4) Dnes se situace změnila v tom smyslu, že mnohé půdy již nedostatkem fosforu netrpí, a zatímco v určitých půdních podmínkách nebo u určitých plodin je stále žádoucí minimální hodnota pro rozpustnost ve vodě 93 %, v případě mnohých půd a plodin by minimální hodnota 85 % byla stejně účinná.

(5) Uživatelé trojitého superfosfátu by tudíž měli mít možnost volby mezi hodnotou pro rozpustnost ve vodě ve výši 85 %, nebo vyšší rozpustností, podle potřeb

místní půdy a plodin. Položka týkající se trojitého superfosfátu v tabulce A.2 přílohy I nařízení (ES) č. 2003/2003 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(6) Sodná sůl EDDHSA a její kondenzační produkty (EDDHSA) se používají, zejména ve Španělsku, Francii a Itálii, už 15 let jako organické chelátotvorné činidlo pro stopové živiny. Zkušenosti ukazují, že se jedná o účinné hnojivo, které nepředstavuje žádné riziko pro životní prostředí.

(7) Zejména železo v chelátu s EDDHSA se používá k nápravě nedostatku železa a odstranění chlorózy. Doporučuje se pro nejrozličnější rostlinné druhy, obzvláště pro ovocné stromy, jako např. citrusovníky, meruňky, avokádo, švestky a broskvoně; používá se také pro hrozny, malé keře a jahody.

(8) Odstranění chlorózy a jejích příznaků zajišťuje zelené listy a dobrý růst a vývoj plodů pro sběr.

(9) Pokud jde o účinek na půdu a životní prostředí, EDDHSA podléhá v půdě chemickému rozkladnému procesu, který je sice poměrně pomalý, avšak nevznikají při něm žádné nebezpečné látky. Nezpůsobuje ani problémy ohledně slanosti půdy.

(10) EDDHSA by proto měla být přidána do seznamu povolených organických chelátotvorných činidel pro stopové živiny v příloze I nařízení (ES) č. 2003/2003.

(11) Nařízení (ES) č. 2003/2003 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

(12) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného článkem 32 nařízení (ES) č. 2003/2003,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 21.11.2003, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 885/2004 (Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 1).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 2

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 2003/2003 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. prosince 2004.

Za Komisi

Günter VERHEUGEN

člen Komise

PŘÍLOHA

Příloha I nařízení (ES) č. 2003/2003 se mění takto:

a) V tabulce A.2 se položka týkající se „trojitého superfosfátu“ nahrazuje tímto:

Číslo	Označení typu	Údaje o způsobu výroby a hlavních složkách	Minimální obsah živin (v hmotnostních procentech) Údaje o vyjádření živin další požadavky	Další údaje o označení typu	Živiny, jejichž obsah musí být deklarován: Formy a rozpustnost živin; Další kritéria
1	2	3	4	5	6
„2c)	Trojitý superfosfát	Výrobek získaný rozkladem mletého přírodního fosfátu kyselinou fosforečnou a obsahující jako hlavní složku monokalciumfosfát	38 % P ₂ O ₅ Fosfor vyjádřený jako P ₂ O ₅ rozpustný v neutrálním citronanu amonném; minimálně 85 % deklarovaného obsahu P ₂ O ₅ ve vodorozpustné formě Analytický vzorek: 3 g		Oxid fosforečný rozpustný v neutrálním citronanu amonném Vodorozpustný oxid fosforečný“

b) V bodu E.3.1 se vkládá nová položka, která zní:

„Sodná sůl:

ethylendiamin di-(2-hydroxy-5-sulfofenyloctová) kyselina

a její kondenzační produkty

EDDHA C₁₈H₂₀O₁₂N₂S₂ +
n*(C₁₂H₁₄O₈N₂S)[“]

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 2077/2004

ze dne 3. prosince 2004,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000, pokud jde o používání technologických činidel

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2037/2000 ze dne 29. června 2000 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu⁽¹⁾, a zejména na třetí větu patnácté odrážky článku 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) S ohledem na nové informace a technologický vývoj, o kterých informovala skupina pro technologické a hospodářské hodnocení ve zprávě o pokroku z března 2002⁽²⁾ o regulovaných látkách používaných jako chemická technologická činidla, by měla být pozměněna příloha IV nařízení (ES) č. 2037/2000 v důsledku rozhodnutí X/14⁽³⁾ a rozhodnutí XV/6⁽⁴⁾ přijatých při desátém (1998) a patnáctém (2003) zasedání smluvních stran Montrealského protokolu.
- (2) Přesněji řečeno, rozhodnutí XV/6 doplňuje technologické činidlo tetrachlormethan na výrobu cyklodimu (rozpu-

štědlo) a ruší použití CFC-113 jako technologického činidla ve výrobě vinorelbinu (farmaceutický přípravek) a použití tetrachlormethanu jako technologického činidla ve výrobě tralomethrinu (insekticid).

- (3) Nařízení (ES) č. 2037/2000 by mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (4) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 18 odst. 1 nařízení (ES) č. 2037/2000,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha VI nařízení (ES) č. 2037/2000 se nahrazuje pozměněným zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 3. prosince 2004.

Za Komisi

Stavros DIMAS

člen Komise

(1) Úř. věst. L 244, 29.9.2000, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1804/2003 (Úř. věst. L 265, 16.10.2003, s. 1).

(2) Zpráva skupiny pro technologické a hospodářské hodnocení (Technology and Economic Assessment Panel), duben 2002, svazek 1, zpráva o pokroku o technologických činidlech.

(3) Desáté zasedání smluvních stran Montrealského protokolu v roce 1998, rozhodnutí X/14: Technologická činidla.

(4) Patnácté zasedání smluvních stran Montrealského protokolu v roce 2003, rozhodnutí XV/6: Seznam použití regulovaných látek jako technologických činidel.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA VI

Procesy, v nichž jsou regulované látky použity jako technologická činidla uvedená v patnácté odrážce článku 2

- a) použití tetrachlormethanu k vyloučení trichloridu dusíku při výrobě chloridu sodného a kaustické sody;
 - b) použití tetrachlormethanu ke zpětnému získávání chloru z výstupního plynu při výrobě chloru;
 - c) použití tetrachlormethanu při výrobě chlorované pryže;
 - d) použití tetrachlormethanu při výrobě isobutylacetophenonu (ibuprofen-analgetikum);
 - e) použití tetrachlormethanu při výrobě polyphenylenterephtalamidu;
 - f) použití CFC-11 ve výrobě jemných syntetických polyolefinových vláknitých folií;
 - g) použití CFC-12 při fotochemické syntéze perfluorpolyetherpolyperoxidových prekurzorů, Z-perfluorpolyetherů a difunkčních derivátů;
 - h) použití CFC-113 při redukci meziproduktu perfluorpolyetherpolyperoxidu k výrobě diesterů perfluorpolyetheru;
 - i) použití CFC-113 v přípravě vícefunkčních perfluorpolyetherových diolů;
 - j) použití tetrachlormethanu při výrobě cyklodimu;
 - k) použití HCFC v procesech uvedených v bodech a) až j) pro nahrazení CFC nebo tetrachlormethanu.“
-

SMĚRNICE RADY 2004/106/ES

ze dne 16. listopadu 2004,

kteřou se mění směrnice 77/799/EHS o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní, některých spotřebních daní a daní z pojistného a 92/12/EHS o obecné úpravě, držení, pohybu a sledování výrobků podléhajících spotřební dani

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 93 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Pro účinný boj proti podvodům v oblasti spotřebních daní je třeba užší spolupráce mezi finančními orgány Společenství a mezi těmito orgány a Komisí, založené na společných zásadách.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2073/2004 ze dne 16. listopadu 2004 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní ⁽³⁾ zahrnuje všechna ustanovení určená k usnadnění správní spolupráce v oblasti spotřebních daní a obsažená ve směrnici 77/799/EHS ⁽⁴⁾ a 92/12/EHS ⁽⁵⁾, s výjimkou vzájemné pomoci upravené směrnicí Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření ⁽⁶⁾.
- (3) Směrnice Rady 2004/56/ES ⁽⁷⁾ ze dne 21. dubna 2004, kterou se mění směrnice 77/799/EHS, vyžaduje, aby členské státy uvedly v účinnost právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu s uvedenou směrnicí do 1. ledna 2005. Tyto předpisy se použijí v oblasti přímých daní, některých spotřebních daní a daní z pojistného. Jelikož nebude směrnice 77/799/EHS na základě uvedené směrnice od 1. července 2005 použitelná na spotřební daně, není vhodné, aby byly členské státy povinny přijímat předpisy, které mají během krátké doby pozbýt účinnosti. Je tedy nezbytné umožnit členským státům

nepřijímat s ohledem na spotřební daně předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí 2004/56/ES, aniž je dotčena povinnost přijmout tyto předpisy s ohledem na jiné daně, na které se směrnice 77/799/ES vztahuje.

- (4) Směrnice 77/799/EHS a 92/12/EHS by tedy měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 77/799/EHS se mění takto:

1. Název se nahrazuje tímto:

„Směrnice Rady 77/799/EHS ze dne 19. prosince 1977 o vzájemné pomoci mezi příslušnými orgány členských států v oblasti přímých daní a daní z pojistného“.

2. V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Příslušné orgány členských států si v souladu s touto směrnicí navzájem poskytují veškeré údaje, které by jim mohly umožnit správné vyměření daní z příjmů a majetku, a veškeré údaje týkající se zavedení daní z pojistného podle čl. 3 šesté odrážky směrnice Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření (*).“

(*) Úř. věst. L 73, 19.3.1976, s. 18. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.“

Článek 2

Směrnice 92/12/EHS se mění takto:

1. Článek 15a se zrušuje.

2. Článek 15b se zrušuje.

3. V článku 19 se zrušuje odstavec 6.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 1. dubna 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 31. března 2004 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Viz strana 1 tohoto Úředního věstníku.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 336, 27.12.1977, s. 15. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 2004/56/ES (Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 70).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 76, 23.3.1992, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná nařízením (ES) č. 807/2003 (Úř. věst. L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 73, 19.3.1976, s. 18. Směrnice naposledy pozměněná aktem o přistoupení z roku 2003.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 127, 29.4.2004, s. 70.

Článek 3

Odkazy na směrnici 77/799/EHS v souvislosti se spotřebními daněmi se považují za odkazy na nařízení (ES) č. 2073/2004.

Odkazy na směrnici 92/12/EHS v souvislosti se správní spoluprací v oblasti spotřebních daní se považují za odkazy na nařízení (ES) č. 2073/2004.

Článek 4

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30. června 2005. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Budou tyto předpisy používat od 1. července 2005.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Odchylně od článku 2 směrnice 2004/56/ES nejsou členské státy povinny přijmout a používat předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí 2004/56/ES, týkající se spotřebních daní.

Článek 5

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 16. listopadu 2004.

Za Radu
G. ZALM
předseda

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

RADA

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 2. listopadu 2004

o podpisu Dohody mezi Evropským společenstvím a Andorrským knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru, a doprovodného memoranda o porozumění

(2004/828/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 94 ve spojení s čl. 300 odst. 2 prvním pododstavcem této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 16. října 2001 zmocnila Rada Komisi k vyjednání vhodné dohody s Andorrským knížectvím, která by zajišťovala, že tento stát přijme opatření rovnocenná opatřením uplatňovaným v rámci Společenství pro zajištění účinného zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru.
- (2) Znění dohody, která je výsledkem těchto jednání, je v souladu se směrnicemi pro jednání vydanými Radou. Toto znění je doprovázeno memorandem o porozumění mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a Andorrským knížectvím.
- (3) S výhradou pozdějšího přijetí rozhodnutí o uzavření dohody je žádoucí podepsat oba dokumenty, které byly parafovány dne 1. července 2004, a získat od Rady potvrzení o schválení memoranda o porozumění,

S výhradou pozdějšího přijetí rozhodnutí o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Andorrským knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES⁽¹⁾ o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru, je předseda Rady zmocněn určit osoby oprávněné k podpisu dohody a doprovodného memoranda o porozumění a dopisů Evropského společenství, které mají být vyměněny podle čl. 19 odst. 2 dohody a posledního pododstavce memoranda o porozumění, jménem Evropského společenství.

Rada schvaluje memorandum o porozumění.

Znění dohody a memoranda o porozumění se připojují k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 2. listopadu 2004.

Za Radu
B. R. BOT
předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, 26.6.2003, s. 38.

DOHODA**mezi Evropským společenstvím a Andorrským knížectvím, kterou se stanoví opatření rovnocenná opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru**

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

a

ANDORRSKÉ KNÍŽECTVÍ,

dále jen „smluvní strana“ nebo „smluvní strany“,

s ohledem na zavedení opatření rovnocenných opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru, dále jen „směrnice“, v rámci spolupráce, která bere v úvahu oprávněné zájmy obou smluvních stran, a v souvislosti s tím, že další třetí země, které jsou podobné v situaci jako Andorrské knížectví, budou rovněž používat opatření rovnocenná opatřením této směrnice,

SE DOHODLY NA NÁSLEDUJÍCÍCH USTANOVENÍCH:

Článek 1**Účel**

1. V rámci spolupráce mezi Evropským společenstvím a Andorrským knížectvím podléhají příjmy z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru vyplacených v Andorrském knížectví ve prospěch skutečných vlastníků, kteří jsou fyzickými osobami určenými jako rezidenti členského státu Evropského společenství postupem podle článku 3, srážkové dani vybírané platebním zprostředkovatelem usazeným na území Andorrského knížectví za podmínek stanovených v článku 7.

Tato srážková daň se vybírá s výhradou uplatnění opatření týkajících se dobrovolného poskytnutí informací v souladu s pravidly stanovenými v článku 9. Výnosy odpovídající výši srážkové daně vybrané podle článků 7 a 9 se sdílejí mezi členskými státy Evropského společenství a Andorrským knížectvím v souladu s pravidly stanovenými v článku 8.

Pro zajištění toho, aby tato dohoda byla rovnocenná směrnici, se tato opatření doplňují pravidly o výměně informací na žádost, stanovenými v článku 12, a o postupech konzultací a přezkumu stanovenými v článku 13.

2. Smluvní strany přijmou opatření nezbytná k provádění této dohody. Andorrské knížectví přijme zejména opatření nezbytná k zajištění toho, aby platební zprostředkovatelé usazení na jeho území splnili povinnosti nezbytné k provádění této dohody, a to bez ohledu na místo usazení dlužníka, z jehož dluhu úroky plynou, a jasně stanoví předpisy o postupech a sankcích.

Článek 2**Definice skutečného vlastníka**

1. Pro účely této dohody se „skutečným vlastníkem“ rozumí fyzická osoba, která přijme výplatu úroků, nebo fyzická osoba, které je výplata úroků zajišťována, pokud neprokáže, že výplata úroků nebyla provedena či zajištěna v její vlastní prospěch, a že tedy:

a) tato osoba jedná jako platební zprostředkovatel ve smyslu článku 4 nebo

b) tato osoba jedná jménem právnické osoby, subjektu, jehož zisk je zdaněn v souladu s obecnou úpravou zdanění podnikatelské činnosti, subjektu kolektivního investování do převoditelných cenných papírů usazeného v členském státě Evropského společenství nebo v Andorrském knížectví nebo

c) tato osoba jedná jménem jiné fyzické osoby, která je skutečným vlastníkem, a která v souladu s čl. 3 odst. 1 informuje platebního zprostředkovatele o totožnosti tohoto skutečného vlastníka.

2. Pokud má platební zprostředkovatel informace naznačující, že fyzická osoba, které je úrok vyplácen nebo zajišťován, zřejmě není skutečným vlastníkem, učiní platební zprostředkovatel přiměřená opatření pro zjištění totožnosti skutečného vlastníka v souladu s čl. 3 odst. 1. Není-li platební zprostředkovatel schopen zjistit totožnost skutečného vlastníka, považuje za skutečného vlastníka danou fyzickou osobu.

Článek 3

Totožnost a bydliště skutečných vlastníků

1. Platební zprostředkovatel určí totožnost skutečného vlastníka, která se skládá z údajů o příjmení, jménu a adrese, v souladu s předpisy proti praní špinavých peněz platnými v Andorrském knížectví.

2. Platební zprostředkovatel určí bydliště skutečného vlastníka na základě pravidel, které se liší podle data uzavření smluvních vztahů mezi platebním zprostředkovatelem a skutečným vlastníkem úroků. S výhradou následujících podmínek se má za to, že se bydliště skutečného vlastníka nachází v té zemi, v níž má skutečný vlastník trvalé bydliště:

- a) u smluvních vztahů uzavřených před 1. lednem 2004 určí platební zprostředkovatel bydliště skutečného vlastníka podle předpisů o praní špinavých peněz platných v Andorrském knížectví;
- b) u smluvních vztahů uzavřených 1. ledna 2004 a později nebo u transakcí provedených v této době bez existence smluvního vztahu určí platební zprostředkovatel bydliště skutečného vlastníka na základě adresy uvedené v úředním dokladu totožnosti, nebo v případě potřeby na základě jakéhokoli průkazného dokladu předloženého skutečným vlastníkem, podle následujícího postupu: u fyzických osob, které předloží úřední doklad totožnosti vydaný členským státem Evropského společenství a které prohlásí, že jsou rezidenty státu, který není členem Evropského společenství, se bydliště určí na základě potvrzení o trvalém pobytu nebo potvrzení o povolení k pobytu vydaného příslušným orgánem té třetí země, o níž tato fyzická osoba prohlašuje, že je jejím rezidentem. Pokud takové potvrzení o trvalém pobytu nebo potvrzení o povolení k pobytu není předloženo, má se za to, že se bydliště nachází v členském státě Evropského společenství, který vydal úřední doklad totožnosti.

Článek 4

Definice platebního zprostředkovatele

Pro účely této dohody se „platebním zprostředkovatelem“ rozumí každý hospodářský subjekt usazený v Andorrském knížectví, který provádí nebo zajišťuje výplatu úroků přímo ve prospěch skutečného vlastníka bez ohledu na to, zda je tento subjekt dlužníkem, z jehož dluhu úroky plynou, nebo subjektem, jenž byl dlužníkem nebo skutečným vlastníkem pověřen výplatou úroků provést nebo zajistit.

Článek 5

Definice příslušného orgánu

1. Pro účely této dohody se „příslušnými orgány“ smluvních stran rozumí orgány uvedené v příloze I.

2. V případě třetích zemí je příslušným orgánem orgán definovaný pro účely dvoustranných nebo mnohostranných daňových smluv nebo, pokud takovýto orgán neexistuje, jakýkoli jiný orgán, který je oprávněn vydávat potvrzení o daňovém domile.

Článek 6

Definice výplaty úroků

1. Pro účely této dohody se „výplatou úroků“ rozumí:

- a) vyplacené nebo na účet připsané úroky, které souvisejí s pohledávkami jakéhokoli druhu, bez ohledu na to, zda jsou zajištěny zástavním právem k nemovitosti či nikoliv a zda jsou spojeny s právem účasti na zisku dlužníka či nikoliv, a zejména příjmy z vládních cenných papírů a příjmy z obligací nebo dluhopisů, včetně premii a výher, které se vážou k těmto cenným papírům; penále uložené za pozdní platbu se za výplatu úroků nepovažuje;
- b) úroky vzniklé nebo kapitalizované při prodeji, splacení nebo zpětném odkupu pohledávek uvedených v písmenu a);
- c) příjmy plynoucí z výplaty úroků prováděné přímo či prostřednictvím subjektu uvedeného v čl. 4 odst. 2 směrnice a rozdělované:
 - i) subjekty kolektivního investování usazenými v členském státě Evropského společenství nebo v Andorrském knížectví;
 - ii) subjekty, které mohou využít možnosti uvedené v čl. 4 odst. 3 směrnice a
 - iii) subjekty kolektivního investování usazenými mimo území uvedené v článku 17;
- d) příjmy z prodeje, splacení nebo zpětného odkupu akcií či podílů v následujících podnicích a subjektech, pokud tyto podniky a subjekty investují přímo či nepřímo, prostřednictvím jiných subjektů kolektivního investování nebo subjektů uvedených níže, více než 40 % svých aktiv do pohledávek uvedených v písmenu a):
 - i) subjekty kolektivního investování usazené v členském státě Evropského společenství nebo v Andorrském knížectví;
 - ii) subjekty, které mohou využít možnosti uvedené v čl. 4 odst. 3 směrnice;

iii) subjekty kolektivního investování usazenými mimo území uvedené v článku 17.

Andorrské knížectví však má možnost zahrnout příjmy uvedené v písmenu d) do definice výplaty úroků pouze v rozsahu, v jakém tyto příjmy odpovídají příjmům přímo nebo nepřímo plynoucím z výplat úroků podle písmen a) a b).

2. Pokud jde o odst. 1 písm. c) a d), nemá-li platební zprostředkovatel žádné informace o podílu příjmů, který plyne z výplat úroků, je za výplatu úroků považována celková výše příjmů.

3. Pokud jde o odst. 1 písm. d), nemá-li platební zprostředkovatel žádné informace o podílu aktiv investovaných do pohledávek nebo do akcií či podílů vymezených v uvedeném odstavci, je tento podíl považován za vyšší než 40 %. Pokud daný platební zprostředkovatel nemůže určit výši příjmů realizovaných skutečným vlastníkem, má se za to, že tyto příjmy odpovídají výnosům z prodeje, splacení nebo zpětného odkupu akcií či podílů.

4. Pokud jde o odst. 1 písm. b) a d), může Andorrské knížectví požadovat od platebních zprostředkovatelů na svém území, aby úroky za časové období ne delší než jeden rok přepočítali na roční základ, a takto přepočtené úroky považovat za výplatu úroků i v případě, že během tohoto období nedojde k žádnému prodeji, zpětnému odkupu ani splacení.

5. Za výplatu úroků podle odst. 1 písm. c) a d) se nepovažují příjmy související s podniky nebo subjekty, jejichž investice do pohledávek ve smyslu odst. 1 písm. a) nepřekročily 15 % jejich aktiv.

6. Podíl uvedený v odst. 1 písm. d) a v odstavci 3 bude od 1. ledna 2011 činit 25 %.

7. Podíl uvedený v odst. 1 písm. d) a v odstavci 5 se stanoví na základě investiční politiky vymezené v předpisech či v zakládacích dokumentech těchto podniků či subjektů; v případě neexistence těchto údajů se tento podíl stanoví na základě skutečného složení aktiv těchto podniků či subjektů.

Článek 7

Srážková daň

1. Pokud je skutečný vlastník úroků rezidentem členského státu Evropského společenství, vybere Andorrské knížectví srážkovou daň ve výši 15 % v průběhu prvních třech let použi-

telnosti této dohody, 20 % v následujících třech letech a v dalších letech pak ve výši 35 %.

2. Platební zprostředkovatel odvede srážkovou daň takto:

a) v případě výplaty úroků ve smyslu čl. 6. odst. 1 písm. a): z částky vyplacených nebo připsaných úroků;

b) v případě výplaty úroků ve smyslu čl. 6. odst. 1 písm. b) nebo d): z částky úroků nebo příjmů podle uvedených písmen, nebo prostřednictvím dávky s rovnocenným dopadem a hrazené příjemcem z celkové částky výnosů z prodeje, zpětného odkupu nebo splacení;

c) v případě výplaty úroků ve smyslu čl. 6. odst. 1 písm. c): z částky příjmů podle uvedeného písmene;

d) v případě, že Andorrské knížectví uplatňuje možnost uvedenou v čl. 6 odst. 4, z částky úroků přepočtených na roční základ.

3. Pro účely odst. 2 písm. a) a b) se srážková daň vybírá v poměrné výši podle délky období, během něhož skutečný vlastník držel pohledávku. Není-li platební zprostředkovatel schopen toto období určit na základě informací, které mu byly sděleny, má platební zprostředkovatel za to, že skutečný vlastník držel pohledávku po celou dobu její existence, pokud tento nepředloží doklad o dni nabytí této pohledávky.

4. Jiné daně a srážky, než je srážková daň stanovená touto dohodou, ze stejné výplaty úroků budou započteny proti srážkové dani vypočítané podle odstavců 1 až 3.

5. S výhradou článku 10 výběr srážkové daně platebním zprostředkovatelem usazeným v Andorrském knížectví nebrání členskému státu Evropského společenství, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, ve zdanění příjmů v souladu s jeho vnitrostátními právními předpisy.

Pokud daňový poplatník ohlásí daňovým orgánům členského státu Evropského společenství, jehož je rezidentem, příjem z úroku vyplaceného platebním zprostředkovatelem usazeným v Andorrském knížectví, zdaní se tento příjem ve stejné sazbě jako té, která se vztahuje na úroky získané v daném členském státě.

Článek 8

Sdílení výnosů

1. Andorrské knížectví si ponechá 25 % výnosů plynoucích ze srážkové daně uvedené v článku 7 a 75 % těchto výnosů převede členskému státu Evropského společenství, jehož je skutečný vlastník rezidentem.

2. Tyto převody se uskuteční pro každý kalendářní rok v jedné transakci za každý členský stát, a to nejpozději do šesti měsíců po skončení kalendářního roku, ve kterém byla daň vybrána.

Andorrské knížectví přijme opatření nezbytná k zajištění řádného fungování systému sdílení výnosů.

Článek 9

Dobrovolné poskytnutí informací

1. Andorrské knížectví stanoví postup, který skutečnému vlastníku umožní vyhnout se srážkové dani podle článku 7, pokud skutečný vlastník předloží svému platebnímu zprostředkovateli potvrzení vydané na své jméno příslušným orgánem členského státu, jehož je rezidentem, v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

2. Na žádost skutečného vlastníka vystaví příslušný orgán členského státu, jehož je rezidentem, potvrzení, které obsahuje následující údaje:

- a) příjmení, jméno, adresu a daňové či jiné identifikační číslo skutečného vlastníka; pokud takové číslo není k dispozici, datum a místo narození skutečného vlastníka;
- b) jméno a adresu platebního zprostředkovatele;
- c) číslo účtu skutečného vlastníka nebo, pokud není číslo účtu k dispozici, označení cenného papíru.

Toto potvrzení je platné nejdéle po dobu tří let. Potvrzení se vystaví všem skutečným vlastníkům, kteří o ně požádají, do dvou měsíců po předložení žádosti.

Článek 10

Zamezení dvojího zdanění

1. Členský stát Evropského společenství, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, zajistí, aby bylo zamezeno jakémukoliv dvojímu zdanění, k němuž by mohlo dojít v důsledku uplatnění srážkové daně uvedené v článku 7, a to podle odstavců 2 a 3 tohoto článku.

2. Pokud úroky přijaté skutečným vlastníkem podléhají v Andorrském knížectví srážkové dani podle článku 7, započte členský stát Evropského společenství, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, skutečnému vlastníku daň ve výši daně sražené podle vnitrostátních právních předpisů tohoto členského státu. Přesáhne-li tato částka výši daně splatné v souladu s vnitrostátními právními předpisy tohoto členského státu z celkové výše úroků, které podléhají srážkové dani, vyplatí členský stát, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, skutečnému vlastníku rozdíl mezi částkou sražené a splatné daně.

3. Pokud byl na úroky přijaté skutečným vlastníkem uplatněn kromě srážkové daně podle článku 7 ještě jiný druh srážkové daně a členský stát Evropského společenství, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, započte tuto jinou srážkovou daň v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy nebo smlouvou o zamezení dvojího zdanění, započte se tato jiná srážková daň před uplatněním postupu podle odstavce 2.

4. Členský stát Evropského společenství, jehož je skutečný vlastník rezidentem pro daňové účely, může nahradit postup daňového zápočtu podle odstavců 2 a 3 vrácením srážkové daně podle článku 7.

Článek 11

Obchodovatelné dluhové cenné papíry

1. Ode dne použitelnosti této dohody a dokud bude Andorrské knížectví uplatňovat srážkovou daň podle článku 7 a pokud alespoň jeden členský stát Evropského společenství rovněž uplatňuje podobnou srážkovou daň, avšak nejpozději do 31. prosince 2010, nebudou domácí ani mezinárodní dluhopisy ani jiné obchodovatelné dluhové cenné papíry, které byly poprvé emitovány před 1. březnem 2001 nebo u kterých byl původní prospekt schválen před tímto datem příslušnými orgány ve smyslu směrnice Rady 80/390/EHS, příslušnými orgány Andorrského knížectví nebo příslušnými orgány třetích zemí, považovány za pohledávky ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a), pokud k 1. březnu 2002 nebo později nedojde k žádné další emisi těchto obchodovatelných dluhových cenných papírů.

2. Pokud však alespoň jeden členský stát Evropského společenství rovněž uplatňuje obdobná ustanovení, použije se ustanovení tohoto článku i po 31. prosinci 2010 ve vztahu k obchodovatelným dluhovým cenným papírům:

— které obsahují doložku „gross-up“ a doložku předčasného splacení a

— u kterých je platební zprostředkovatel podle článku 4 usazen v Andorrském knížectví a

— u kterých tento platební zprostředkovatel vyplácí úrok nebo zajišťuje výplatu úroku přímo ve prospěch skutečného vlastníka, který je rezidentem členského státu Evropského společenství.

Přestanou-li všechny členské státy uplatňovat obdobná ustanovení, použijí se nadále ustanovení tohoto článku pouze ve vztahu k obchodovatelným dluhovým cenným papírům:

— které obsahují doložku „gross-up“ a doložku předčasného splacení a

— u kterých je platební zprostředkovatel emitenta usazen v Andorrském knížectví a

— u kterých tento platební zprostředkovatel vyplácí úrok nebo zajišťuje výplatu úroku přímo ve prospěch skutečného vlastníka, který je rezidentem členského státu Evropského společenství.

Pokud došlo k 1. březnu 2002 nebo později k další emisi některého z výše uvedených obchodovatelných cenných papírů vydaných vládou či obdobným subjektem jednajícím jako orgán veřejné moci nebo subjektem, jehož úloha je uznána mezinárodní smlouvou, je celá emise takového cenného papíru skládající se z původní emise a ze všech emisí pozdějších považována za pohledávku ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a).

Pokud došlo k 1. březnu 2002 nebo později k další emisi výše uvedeného obchodovatelného cenného papíru vydaného jiným emitentem neuvedeným v předchozím pododstavci, považuje se tato další emise za pohledávku ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. a).

3. Tento článek nebrání členským státům Evropského společenství a Andorrskému knížectví ve zdanění příjmů z obchodovatelných dluhových cenných papírů uvedených v odstavci 1 v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy.

Článek 12

Výměna informací na žádost

1. Příslušné orgány Andorrského knížectví a členských států Evropského společenství si vyměňují informace o jednání, které je pro příjmy, na které se vztahuje tato dohoda, podle právních předpisů dožádaného státu daňovým podvodem nebo podobným protiprávním činem. „Podobným protiprávním činem“ se rozumí pouze činy se stejnou úrovní protiprávnosti, jakou má podle právních předpisů dožádaného státu trestný čin daňového podvodu.

Dokud Andorrské knížectví nezavede skutkovou podstatu trestného činu daňového podvodu do svých vnitrostátních právních předpisů, zavazuje se, je-li dožádaným státem, považovat pro účely prvního pododstavce za trestný čin daňového podvodu jednání, které v důsledku podvodného jednání poškozuje finanční zájmy daňových orgánů žádajícího státu a podle právních předpisů Andorrského knížectví je trestným činem podvodu.

Na řádně odůvodněnou žádost poskytne dožádaný stát informace týkající se uvedených záležitostí, které v rámci trestního nebo jiného řízení žádající stát vyšetřuje nebo může vyšetřovat.

2. Při rozhodování o tom, zda určité informace mohou být v odpovědi na žádost poskytnuty, uplatní dožádaný stát promlčecí lhůty použitelné podle právních předpisů žádajícího státu namísto promlčecích lhůt dožádaného státu.

3. Dožádaný stát poskytne informace, pokud žádající stát má důvodné podezření, že určité jednání je trestným činem daňového podvodu nebo podobným protiprávním činem. Pokud je dožádaným státem Andorrské knížectví, musí být o přípustnosti žádosti rozhodnuto ve lhůtě dvou měsíců soudním orgánem Andorrského knížectví na základě předložených důvodů vzhledem k podmínkám stanoveným tímto článkem.

4. Podezření žádajícího státu na spáchání protiprávního činu může vycházet z:

a) dokumentů, ať ověřených či neověřených, mimo jiné včetně účetních knih, účetních dokladů nebo dokladů týkajících se bankovních účtů;

b) svědectví daňového poplatníka;

c) informací získaných od informátora nebo jiné třetí osoby, které byly nezávisle potvrzeny nebo je lze jinak považovat za důvěryhodné nebo

d) nepřímých důkazů vyplývajících z okolností.

5. Každá informace vyměněná tímto způsobem je považována za důvěrnou a může být sdělena jen osobám nebo příslušným orgánům smluvní strany, které mají vědět o zdanění výplat úroků podle článku 1, buď s ohledem na srážkovou daň a příslušné výnosy, které jsou uvedeny v článcích 7 a 8, nebo s ohledem na dobrovolné poskytnutí informací podle článku 9. Tyto osoby nebo orgány mohou sdělit takto získané informace v průběhu veřejných soudních jednání nebo v rozsudcích, které se tohoto zdanění týkají.

Informace mohou být sděleny jiné osobě nebo orgánu pouze s písemným a předběžným souhlasem příslušného orgánu strany, která informace sdělila.

6. Andorrské knížectví souhlasí s tím, že zahájí dvoustranná jednání s každým členským státem, který si to bude přát, jejichž cílem je vymezit jednotlivé kategorie případů spadajících pod „podobné protiprávní činy“ podle postupu používaného v tomto členském státě.

Článek 13

Konzultace a přezkum

1. Alespoň každé tři roky nebo na žádost kterékoliv smluvní strany se uskuteční vzájemná konzultace smluvních stran za účelem přezkoumání a, považují-li to smluvní strany za nutné, zlepšení technického fungování této dohody a zhodnocení mezinárodního vývoje. Konzultace proběhnou do jednoho měsíce od předání žádosti nebo, v naléhavých případech, co nejdříve.

Na základě tohoto zhodnocení mohou smluvní strany uskutečnit konzultace za účelem přezkoumání toho, zda je nutné provést změny v této dohodě s ohledem na mezinárodní vývoj.

2. Jakmile budou k dispozici dostatečné zkušenosti z plného provádění čl. 7 odst. 1, proběhne vzájemná konzultace smluvních stran za účelem přezkoumání, zda je nutné provést změny v této dohodě s ohledem na mezinárodní vývoj.

3. Pro účely konzultací uvedených v odstavcích 1 a 2 se smluvní strany informují o možném vývoji, který by mohl ovlivnit řádné fungování této dohody. To zahrnuje i jakoukoliv příslušnou dohodu mezi jednou smluvní stranou a třetím státem.

4. Dojde-li mezi příslušnými orgány Andorrského knížectví a jedním nebo více příslušnými orgány členských států Evropského společenství podle článku 5 této dohody k jakékoli neshodě týkající se výkladu nebo provádění této dohody, snaží se tyto orgány svůj spor vyřešit vzájemnou dohodou. O výsledcích svých konzultací neprodleně informují Komisi Evropských společenství a příslušné orgány ostatních členských států. Pokud jde o otázky výkladu, může se Komise na žádost kteréhokoliv příslušného orgánu těchto konzultací zúčastnit.

Článek 14

Provádění

1. Provádění této dohody je podmíněno přijetím a prováděním opatření, která odpovídají opatřením směrnice nebo této dohody nebo jsou s nimi rovnocenná a která stanoví stejné dny provedení, závislémi nebo přidruženými územími

členských států uvedenými ve zprávě Rady (Hospodářské a finanční záležitosti) pro zasedání Evropské rady v Santa Maria da Feira ve dnech 19. a 20. června 2000, stejně jako Spojenými státy americkými, Monakem, Lichtenštejnskem, Švýcarskem a San Marinem.

2. Nejméně šest měsíců přede dnem uvedeným v odstavci 6 přijmou smluvní strany vzájemnou dohodou rozhodnutí o tom, zda bude splněna podmínka stanovená v odstavci 1, s ohledem na to, kdy v dotčených třetích zemích a závislých nebo přidružených územích vstoupí příslušná opatření v platnost. Pokud smluvní strany nerozhodnou o tom, že tato podmínka bude splněna, stanoví vzájemnou dohodou pro účely odstavce 6 nové datum.

3. Aniž jsou dotčeny jeho institucionální předpisy, bude Andorrské knížectví tuto dohodu provádět ode dne uvedeného v odstavci 6 a oznámí to Evropskému společenství.

4. Pokud v souladu s právem Společenství pozbude směrnice nebo její část dočasně nebo trvale použitelnosti nebo pokud členský stát pozastaví uplatňování svých prováděcích předpisů, může kterákoliv smluvní strana s okamžitou platností pozastavit provádění této dohody nebo některých jejích částí, a to oznámením druhé smluvní straně.

5. Pokud některá z uvedených pěti třetích zemí (Spojené státy americké, Monako, Lichtenštejnsko, Švýcarsko a San Marino) nebo některé ze závislých nebo přidružených území členských států Evropského společenství uvedených v odstavci 1 následně přestane uplatňovat opatření, která odpovídají opatřením směrnice nebo jsou s nimi rovnocenná, může kterákoliv smluvní strana rovněž pozastavit provádění této dohody, a to oznámením druhé smluvní straně. K pozastavení provádění dojde nejdříve dva měsíce po oznámení. Provádění dohody se obnoví co nejdříve po opětovném zavedení opatření.

6. Smluvní strany přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto dohodou nejpozději do 1. července 2005.

Článek 15

Podpis, vstup v platnost a vypovězení

1. Tato dohoda bude ratifikována nebo schválena smluvními stranami v souladu s jejich vnitřními postupy. Dokončení těchto postupů si smluvní strany vzájemně oznámí. Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po posledním oznámení.

2. Kterákoli smluvní strana může tuto dohodu vypovědět prostřednictvím oznámení druhé smluvní straně. V takovém případě pozbude dohoda platnosti dvanáct měsíců od oznámení.

Článek 16

Žádosti a konečné vyúčtování

1. Vypovězením nebo úplným či částečným pozastavením této dohody nejsou dotčeny žádosti fyzických osob.

2. V takovém případě vystaví Andorrské knížectví do konce období platnosti této dohody konečné vyúčtování a provede konečnou platbu členským státům Evropského společenství.

Článek 17

Územní působnost

Tato dohoda se na jedné straně vztahuje na území, na která se vztahuje Smlouva o založení Evropského společenství za podmínek v ní stanovených, a na území Andorrského knížectví na straně druhé.

Článek 18

Přílohy

1. Obě dvě přílohy tvoří nedílnou součást této dohody.

2. Seznam příslušných orgánů v příloze I může být změněn pouhým oznámením zaslaným druhé smluvní straně Andorrským knížectvím, pokud jde o orgán uvedený v písmenu a) této přílohy, a Evropským společenstvím, pokud jde o ostatní orgány.

Seznam obdobných subjektů uvedený v příloze II lze změnit vzájemnou dohodou.

Článek 19

Jazyky

1. Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a katalánském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

2. Maltské znění ověří smluvní strany na základě výměny dopisů. Toto znění má stejnou platnost jako znění uvedená v odstavci 1.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

Hecho en Bruselas, el quince de noviembre del dos mil cuatro.

V Bruselu dne patnáctého listopadu dva tisíce čtyři.

Udfærdiget i Bruxelles den femtende november to tusind og fire.

Geschehen zu Brüssel am fünfzehnten November zweitausendundvier.

Kahe tuhande neljanda aasta novembrikuu viieteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκα πέντε Νοεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.

Done at Brussels on the fifteenth day of November in the year two thousand and four.

Fait à Bruxelles, le quinze novembre deux mille quatre.

Fatto a Bruxelles, addì quindici novembre duemilaquattro.

Briselē, divi tūkstoši ceturťā gada piecpadsmitajā novembrī.

Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų lapkričio penkioliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétézer-negyedik év november havának tizenötödik napján.

Magħmul fi Brussel fil-ħmistax il-jum ta' Novembru tas-sena elfejn u erbgħa.

Gedaan te Brussel, de vijftiende november tweeduizendvier.

Sporządzono w Brukseli w dniu piętnastego października roku dwutysięcznego czwartego.

Feito em Bruxelas, em quinze de Novembro de dois mil e quatro.

V Bruseli pätnásteho novembra dvetisícštyri.

V Bruslju, petnajstega novembra leta dva tisoč štiri.

Tehty Brysselissä viidentenätoista päivänä marraskuuta vuonna kaksituhattaneljä.

Som skedde i Bryssel den femtonde november tjugohundrafyra.

Fet a Brussel les el dia quinze de novembre de l'any dos mil quatre.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar
Per la Comunitat Europea

Pel Principat d'Andorra

—

PŘÍLOHA I

SEZNAM PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ SMLUVNÍCH STRAN

Pro účely této dohody jsou příslušnými orgány:

- a) v Andorrském knížectví: El Ministre de les Finances nebo pověřený zástupce; pro účely článku 3 je však příslušným orgánem el Ministre de l'Interior nebo pověřený zástupce;
- b) v Belgickém království: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances nebo pověřený zástupce;
- c) v České republice: Ministr financí nebo pověřený zástupce;
- d) v Dánském království: Skatteministeren nebo pověřený zástupce;
- e) ve Spolkové republice Německo: Der Bundesminister der Finanzen nebo pověřený zástupce;
- f) v Estonské republice: Rahandusminister nebo pověřený zástupce;
- g) v Řecké republice: O Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών nebo pověřený zástupce;
- h) ve Španělském království: El Ministro de Economía y Hacienda nebo pověřený zástupce;
- i) ve Francouzské republice: le ministre chargé du budget nebo pověřený zástupce;
- j) v Irsku: The Revenue Commissioners nebo jejich pověřený zástupce;
- k) v Italské republice: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali nebo pověřený zástupce;
- l) v Kyprské republice: Υπουργός Οικονομικών nebo pověřený zástupce;
- m) v Lotyšské republice: Finanšu ministrs nebo pověřený zástupce;
- n) v Litevské republice: Finansų ministras nebo pověřený zástupce;
- o) v Lucemburském velkovévodství: Le Ministre des Finances nebo pověřený zástupce; pro účely článku 12 je však příslušným orgánem „le procureur général d'Etat luxembourgeois“;
- p) v Maďarské republice: A pénzügyminiszter nebo pověřený zástupce;
- q) v Republice Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi nebo pověřený zástupce;
- r) v Nizozemském království: De Minister van Financiën nebo pověřený zástupce;
- s) v Rakouské republice: Der Bundesminister für Finanzen nebo pověřený zástupce;
- t) v Polské republice: Minister Finansów nebo pověřený zástupce;
- u) v Portugalské republice: O Ministro das Finanças nebo pověřený zástupce;
- v) v Republice Slovinsko: Minister za financí nebo pověřený zástupce;
- w) ve Slovenské republice: Minister financií nebo pověřený zástupce;
- x) ve Finské republice: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet nebo pověřený zástupce;
- y) ve Švédském království: Chefen för Finansdepartementet nebo pověřený zástupce;
- z) ve Spojeném království Velké Británie a Severního Irska a na evropských územích, za jejichž vnější vztahy nese Spojené království odpovědnost, Commissioners of Inland Revenue nebo jejich pověřený zástupce a příslušný orgán na Gibraltar, který Spojené království určí v souladu s Dohodnutými opatřeními o orgánech Gibraltar v souvislosti s nástroji EU a ES a se souvisejícími smlouvami, které byly členským státům a orgánům Evropské unie oznámeny dne 19. dubna 2000, jejichž kopii předá generální tajemník Rady Evropské unie Andorrskému knížectví a které se vztahují na tuto dohodu.

PŘÍLOHA II

SEZNAM OBDOBNÝCH SUBJEKTŮ

Pro účely článku 11 této dohody se za „obdobný subjekt jednající jako orgán veřejné moci nebo subjekt, jehož úloha je uznána mezinárodní smlouvou“ považují tyto subjekty:

SUBJEKTY V RÁMCI EVROPSKÉ UNIE:

Belgie

- Vlaams Gewest (Vlámský region)
- Région wallonne (Valonský region)
- Région bruxelloise/Brussels Gewest (Region města Bruselu)
- Communauté française (Francouzské společenství)
- Vlaamse Gemeenschap (Vlámské společenství)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Německy mluvící společenství)

Španělsko

- Xunta de Galicia (správa autonomní oblasti Galicie)
- Junta de Andalucía (správa autonomní oblasti Andalusie)
- Junta de Extremadura (správa autonomní oblasti Extremadury)
- Junta de Castilla-La Mancha (správa autonomní oblasti Kastilie-La Mancha)
- Junta de Castilla-León (správa autonomní oblasti Kastilie – León)
- Gobierno Foral de Navarra (správa autonomní oblasti Navarry)
- Govern de les Illes Balears (správa autonomní oblasti Baleárských ostrovů)
- Generalitat de Catalunya (správa autonomní oblasti Katalánska)
- Generalitat de Valencia (správa autonomní oblasti Valencie)
- Diputación General de Aragón (správa autonomní oblasti Aragonie)
- Gobierno de las Islas Canarias (správa autonomní oblasti Kanárských ostrovů)
- Gobierno de Murcia (správa autonomní oblasti Murcia)
- Gobierno de Madrid (správa autonomní oblasti Madridu)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (správa autonomní oblasti Baskicka)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (rada provincie Guipúzcoa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (rada provincie Vizcaya)
- Diputación Foral de Alava (rada provincie Alava)
- Ayuntamiento de Madrid (město Madrid)
- Ayuntamiento de Barcelona (město Barcelona)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (rada ostrova Gran Canaria)
- Cabildo Insular de Tenerife (rada ostrova Tenerife)
- Instituto de Crédito Oficial (Státní úvěrová instituce)
- Instituto Catalán de Finanzas (Finanční instituce Katalánska)
- Instituto Valenciano de Finanzas (Finanční instituce Valencie)

Řecko

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Řecký telekomunikační úřad)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Řecké železniční dráhy)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Státní elektrárenská společnost)

Francie

- La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Fond pro umořování sociálního dluhu)
- L'Agence française de développement (AFD) (Francouzská rozvojová agentura)
- Réseau Ferré de France (RFF) (Francouzská železniční síť)
- Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Státní dálniční fond)
- Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Veřejná asistence pařížských nemocnic)
- Charbonnages de France (CDF) (Francouzský výbor pro uhlí)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (Těžařská a chemická společnost)

Itálie

- Regiony
- Provincie
- Obce
- Cassa Depositi e Prestiti (Fond vkladů a úvěrů)

Lotyšsko

- Pašvaldības (místní samosprávy)

Polsko

- gminy (obce)
- powiaty (okresy)
- województwa (kraje)
- związki gmin (sdružení obcí)
- związki powiatów (sdružení okresů)
- związki województw (sdružení krajů)
- miasto stołeczne Warszawa (hlavní město Varšava)
- Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Agentura pro obnovu a rozvoj zemědělství)
- Agencja Nieruchomości Rolnych (Agentura pro zemědělský majetek)

Portugalsko

- Região Autónoma da Madeira (autonomní region Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (autonomní region Azory)
- Obce

Slovensko

- mestá a obce (města a obce)
- Železnice Slovenskej republiky (Železnice Slovenské republiky)
- Štátny fond cestného hospodárstva (Státní fond silničního hospodářství)
- Slovenské elektrárne (Slovenské elektrárny)
- Vodohospodárska výstavba (Vodohospodářské stavby)

MEZINÁRODNÍ SUBJEKTY:

- Evropská banka pro obnovu a rozvoj
- Evropská investiční banka
- Asijská rozvojová banka
- Africká rozvojová banka
- Světová banka / Mezinárodní banka pro obnovu a rozvoj (IBRD) / Mezinárodní měnový fond (IMF)
- Mezinárodní finanční korporace
- Meziamerická rozvojová banka
- Fond sociálního rozvoje Rady Evropy
- EURATOM
- Evropské společenství
- Andská rozvojová korporace
- Eurofima
- Evropské společenství uhlí a oceli
- Severská investiční banka
- Karibská rozvojová banka

Ustanoveními článku 11 nejsou dotčeny žádné mezinárodní závazky smluvních stran vůči uvedeným mezinárodním subjektům.

SUBJEKTY VE TŘETÍCH ZEMÍCH:

Subjekty, které splňují tato kritéria:

1. subjekt je podle vnitrostátních kritérií považován za veřejnoprávní subjekt;
2. tento veřejnoprávní subjekt je netržním výrobcem, který spravuje a financuje soubor činností, zejména poskytování netržního zboží a služeb ve prospěch veřejnosti, a který veřejné orgány účinně kontrolují;
3. tento veřejnoprávní subjekt pravidelně emituje značný objem dluhových cenných papírů;
4. dotčený stát je schopen zaručit, že tento veřejnoprávní subjekt neuplatní v případě doložky „gross-up“ možnost předčasného splacení.

MEMORANDUM O POROZUMĚNÍ

mezi Evropským společenstvím, Belgickým královstvím, Českou republikou, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Estonskou republikou, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Polskou republikou, Portugalskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska a Andorrským knížectvím

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ,

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ,

ČESKÁ REPUBLIKA,

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO,

ESTONSKÁ REPUBLIKA,

ŘECKÁ REPUBLIKA,

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA,

IRSKO,

ITALSKÁ REPUBLIKA,

KYPERSKÁ REPUBLIKA,

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA,

LITEVSKÁ REPUBLIKA,

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ,

MAĎARSKÁ REPUBLIKA,

REPUBLIKA MALTA,

NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

RAKOUSKÁ REPUBLIKA,

POLSKÁ REPUBLIKA,

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA,

REPUBLIKA SLOVINSKO,

SLOVENSKÁ REPUBLIKA,

FINSKÁ REPUBLIKA,

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ,

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA

a

ANDORRSKÉ KNÍŽECTVÍ,

SE DOHODLY TAKTO:

U příležitosti uzavření dohody o přijetí opatření rovnocenných opatřením stanoveným směrnicí Rady 2003/48/ES o zdanění příjmů z úspor ve formě příjmů úrokového charakteru (dále jen „směrnice“) Evropské společnosti, jeho členské státy a Andorrské knížectví podepsaly toto memorandum o porozumění, které doplňuje uvedenou dohodu.

1. Signatáři tohoto memoranda o porozumění považují uvedenou dohodu mezi Evropským společenstvím a Andorrským knížectvím a toto memorandum o porozumění za přijatelnou dohodu, která chrání oprávněné zájmy stran. Proto budou dohodnutá opatření provádět v dobré víře a bez řádného důvodu nepodniknou jednostranné kroky, které by bez řádného důvodu narušily tuto dohodu. Pokud bude zjištěn jakýkoliv významný rozdíl mezi oblastí působnosti směrnice přijaté dne 3. června 2003 a této dohody, zejména pokud jde o článek 4 a článek 6 této dohody, zahájí smluvní strany neprodleně konzultace v souladu s čl. 13 odst. 4 této dohody s cílem zajištění toho, že rovnocenný charakter opatření stanovených touto dohodou zůstane zachován.
2. Evropské společenství se zavazuje, že během přechodného období stanoveného ve směrnici zahájí jednání s dalšími významnými finančními centry, aby tyto subjekty uplatňovaly opatření rovnocenná opatřením směrnice.
3. S ohledem na uplatnění článku 12 uvedené dohody se Andorrské knížectví zavazuje zavést během prvního roku platnosti dohody do svých právních předpisů vymezení skutkové podstaty trestného činu daňového podvodu, která bude zahrnovat alespoň použití falešných či padělaných dokladů nebo dokladů uznaných za obsahově nesprávné s úmyslem oklamat daňové orgány v oblasti zdanění příjmů z úspor. Signatáři tohoto memoranda o porozumění berou na vědomí, že tato definice daňového podvodu se týká pouze potřeb souvisejících se zdaněním úspor v rámci dohody a nijak nebrání vývoji nebo rozhodnutím týkajícím se daňového podvodu za jiných okolností a na jiných fórech.
4. Andorrské knížectví a každý členský stát Evropského společenství, který si tak bude přát, zahájí dvoustranná jednání za účelem vymezení správního postupu výměny informací.
5. Signatáři tohoto memoranda o porozumění slavnostně prohlašují, že podpis dohody o zdanění úspor představuje společně se zahájením jednání o měnové dohodě významný krok v prohlubování spolupráce mezi knížectvím a Evropskou unií.

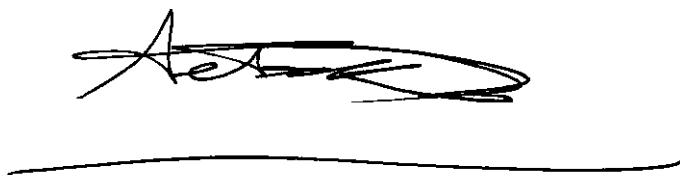
V rámci tohoto prohlubování a souběžně s dvoustrannými jednáními podle bodu 4 zahájí Andorrské knížectví a každý členský stát Evropského společenství konzultace o vymezení širší oblasti hospodářské a daňové spolupráce. Tyto konzultace budou probíhat v duchu vzájemné spolupráce, se zřetelem na snahu Andorrského knížectví o sbližování v oblasti daní, důkazem čehož je podepsání této dohody. Tyto konzultace by mohly vést zejména k uskutečnění:

- dvoustranných programů hospodářské spolupráce s cílem podpořit integraci andorrské ekonomiky do ekonomiky evropské,
- dvoustranné spolupráce v daňové oblasti zaměřené na přezkoumání podmínek, za kterých by mohlo dojít ke zrušení nebo snížení srážkové daně vybírané členskými státy z výnosů poskytování služeb a finančních produktů.

V Bruselu dne 15. listopadu 2004 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, německém, nizozemském, polském, portugalském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském, švédském a katalánském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Maltské znění ověří signatáři na základě výměny dopisů. Toto znění má stejnou platnost jako znění uvedená v předchozím pododstavci.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

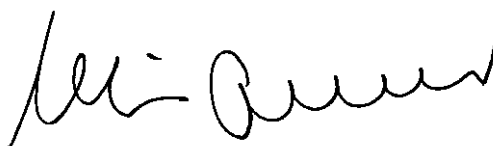
Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

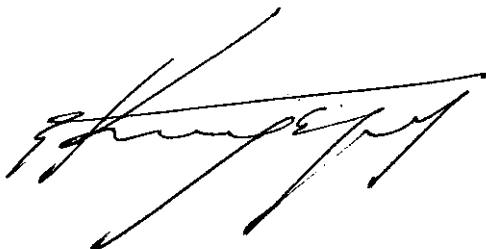
Für die Bundesrepublik Deutschland

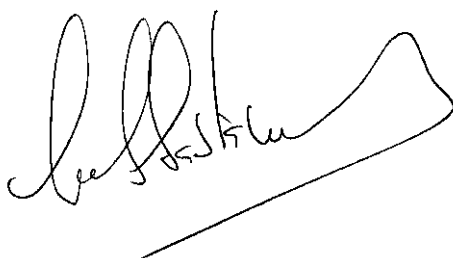
Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

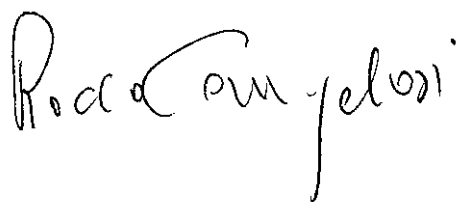
Pour la République française

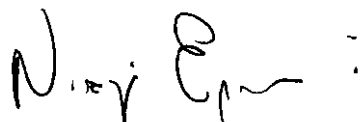
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

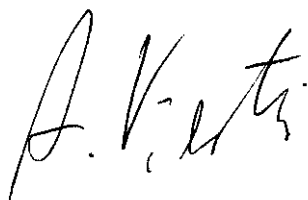
Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

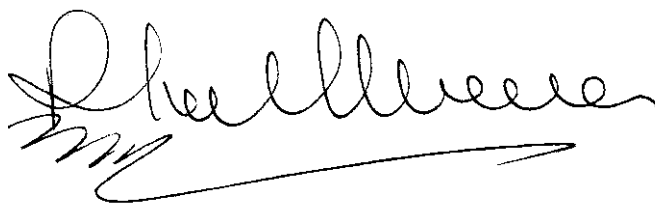
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

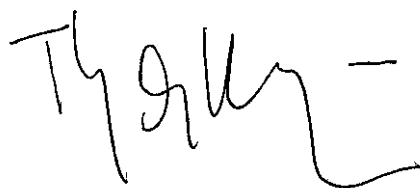
A Magyar Köztársaság részéről

Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

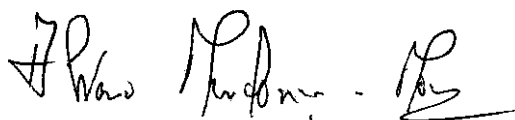
Für die Republik Österreich

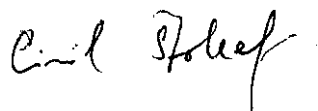
W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

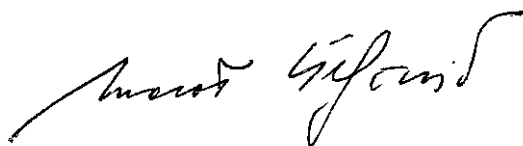
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

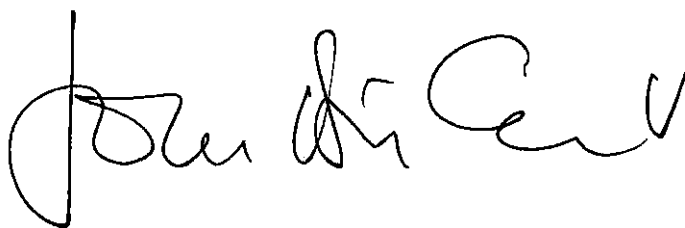
För Republiken Finland

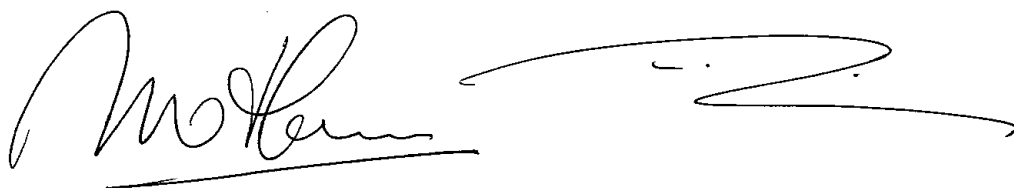
För Konungariket Sverige

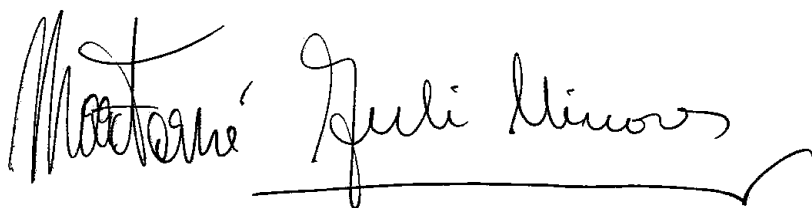
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Pel Principat d'Andorra

ROZHODNUTÍ RADY
ze dne 29. listopadu 2004
o jmenování španělského náhradníka Výboru regionů
(2004/829/ES)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 263 této smlouvy,

s ohledem na návrh španělské vlády,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 22. ledna 2002 Rada rozhodnutím 2002/60/ES rozhodla o jmenování členů a náhradníků Výboru regionů⁽¹⁾.
- (2) Uvolnilo se místo náhradníka Výboru regionů po skončení funkčního období Alejandra FONT de MORA y TURÓNA, které bylo Radě oznámeno dne 26. října 2004,

ROZHODLA TAKTO:

Jediný článek

Gema AMOR PEREZOVÁ, Consejera de Cooperación y Participación – Gobierno de la Comunidad Autónoma de Valencia, je jmenována náhradnicí Výboru regionů jako nástupkyně Alejandra FONT de MORA y TURÓNA na zbývající část funkčního období, tedy do 25. ledna 2006.

V Bruselu dne 29. listopadu 2004.

Za Radu

L. J. BRINKHORST

předseda

⁽¹⁾ Úř. věst. L 24, 26.1.2002, s. 38.

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 18. října 2004,

kterým se ukončuje urychlený přezkum nařízení Rady (ES) č. 2164/98 ukládající konečné vyrovnávací clo na dovoz určitých širokospektrálních antibiotik pocházejících z Indie

(2004/830/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ („základní nařízení“), a zejména na článek 20 uvedeného nařízení,

po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

výrobek během původního období šetření (tedy od 1. července 1996 do 30. června 1997), ale vyvážel dotčený výrobek do Společenství až po uplynutí tohoto období. Na základě výše uvedených skutečností požadoval, aby pro něj byla v případě poskytnutí subvence zavedena samostatná sazba cla.

2. Zahájení urychleného přezkumu

- (3) Komise přezkoumala důkaz předložený žadatelem a uznala ho za dostatečný k tomu, aby bylo zdůvodněno zahájení přezkumu podle ustanovení článku 20 základního nařízení. Po konzultaci s poradním výborem a poté, co bylo příslušnému výrobnímu odvětví Společenství umožněno vyjádřit se, zahájila Komise prostřednictvím oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*⁽³⁾ urychlený přezkum nařízení (ES) č. 2164/98 s ohledem na žadatele.

A. PŘEDCHOZÍ POSTUP

- (1) Rada nařízením (ES) č. 2164/98⁽²⁾ uložila konečné vyrovnávací clo na dovoz určitých širokospektrálních antibiotik, jmenovitě na amoxicilinový trihydrát, ampiciilinový trihydrát a cefalexin kódů KN ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 a ex 2941 90 00 pocházející z Indie, které nejsou v odměřených dávkách nebo ve formách či baleních pro maloobchodní prodej („dotčený výrobek“). Opatření měla formu valorického cla v rozsahu mezi 0 % a 12 % pro jednotlivé vývozce se sazbou zbytkového cla ve výši 14,6 % pro nespolutracující vývozce.

B. SOUČASNÝ POSTUP

1. Žádost o přezkum

- (2) Po uložení konečných opatření přijala Komise od indického výrobce dotčeného výrobku, společnosti Nestor Pharmaceuticals Limited („žadatele“), žádost o zahájení urychleného přezkumu nařízení Rady (ES) č. 2164/98 podle článku 20 základního nařízení. Žadatel prohlásil, že není spojen s žádným dalším vývozcem dotčeného výrobku v Indii. Navíc tvrdil, že nevyvážel dotčený

3. Dotčený výrobek

- (4) Výrobek, jehož se tento přezkum týká, je stejný jako výrobek, na nějž se vztahuje nařízení (ES) č. 2164/98.

4. Období šetření

- (5) Šetření subvencování pokrývalo období od 1. dubna 2002 do 31. března 2003 („období šetření přezkumu“).

5. Dotčené strany

- (6) Komise úředně navrhla žadateli a vládě Indie („VI“), aby zahájili šetření. Navíc poskytla dalším zúčastněným stranám možnost, aby písemně vyjádřily svá stanoviska a požádaly o slyšení. Komise však žádná stanoviska ani žádost o slyšení neobdržela.

- (7) Komise poslala žadateli dotazník a do stanoveného termínu obdržela úplnou odpověď. Komise vyhledala a ověřila všechny informace, které považovala za nezbytné pro účely šetření, a provedla všechny ověřovací návštěvy v prostorách žadatele v Novém Dillí a v Hydrabadu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 288, 21.10.1997, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 461/2004 (Úř. věstník L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ Úř. věst. L 273, 9.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 102, 29.4.2003, s. 6.

C. ROZSAH PŘEZKUMU

- (8) Protože žadatel nepožádal o přezkum zjištění o újmě, přezkum se omezil pouze na subvencování.
- (9) Komise přezkoumala stejné režimy subvencí, jaké byly analyzovány v původním šetření. Přezkoumala také, zda žadatel použil jiné režimy subvencí nebo přijal subvence *ad hoc* týkající se dotčeného výrobku.

D. VÝSLEDKY ŠETŘENÍ

1. Nová kvalifikace vývozce

- (10) Žadatel byl schopen uspokojivě prokázat, že nebyl přímo ani nepřímo spojen se žádným z indických vyvážejících výrobců podléhajících platným vyrovnávacím opatřením s ohledem na dotčený výrobek.
- (11) Šetření potvrdilo, že žadatel nevyvážel dotčený výrobek během původního období šetření, tzn. od 1. července 1996 do 30. června 1997, a že jej začal vyvážet do Společenství až po tomto období.

Žadatel nebyl navíc během původního šetření individuálně prošetřován z jiných důvodů než pro odmítnutí spolupráce s Komisí.

V důsledku toho se potvrzuje, že žadatel by měl být považován za nového vývozce. Proto Komise podle článku 20 základního nařízení zkoumala, zda by pro žadatele mohlo být stanoveno samostatné vyrovnávací clo.

2. Subvencování

- (12) Na základě informací obsažených v odpovědi žadatele na dotazník Komise a dále získaných v průběhu šetření byly prošetřovány následující režimy:

- režim Duty Entitlement Passbook Scheme,
- režim osvobození od daně z příjmu,
- režim Passbook,
- režim Export Promotion Capital Goods,
- oblasti pracující pro vývoz/vývozně zaměřené jednotky,
- Režim zálohových licencí na fyzické vývozy.

2.1. Režimy původně šetřené a používané společností

2.1.1. Režim Duty Entitlement Passbook Scheme („DEPBS“)

Obecné poznámky

- (13) Bylo zjištěno, že žadatel získal příspěvek v rámci režimu DEPBS na poexportním základu. Podrobný popis režimu je uveden v odstavci 4.3. Vývozní a dovozní

politiky 2002–2007 („Politika EXIM 02-07“) a v kapitole 4 Příručky postupů, ve svazku I 2002–2007 („HOP I 02-07“) ⁽¹⁾. Politika EXIM 02-07 je založena na zákonu o zahraničním obchodu (rozvoji a řízení) 1992 (č. 22 z roku 1992).

- (14) K účasti v tomto režimu je oprávněn jakýkoli výrobce-vývozce nebo obchodník-vývozce. Může požádat o úvěry DEPBS, které se vypočítají jako procentní podíl z hodnoty výrobků vyvážených podle tohoto režimu. Uvedené sazby DEPBS stanovily indické orgány pro většinu výrobků včetně dotčeného výrobku. Stanovují se na základě standardních norem vstupů a výstupů („SION“) s přihlédnutím k předpokládanému obsahu vstupů do vyváženého výrobku a celních poplatků za tento předpokládaný dovoz bez ohledu na to, zda dovozní cla byla ve skutečnosti zaplacená či nikoli.
- (15) Aby byla společnost způsobilá pro příspěvky v rámci tohoto režimu, musí vyvážet. V okamžiku vývozní transakce musí vývozce učinit u indických orgánů prohlášení uvádějící, že vývoz probíhá podle režimu DEPBS. Aby mohlo být zboží vyvezeno, vydají indické celní orgány při odeslání doklad o nakládce pro vývoz. Tento doklad popisuje mimo jiné velikost úvěru DEPBS, který má být pro tuto vývozní transakci přidělen. V tomto okamžiku vývozce ví, jaký příspěvek obdrží. Jakmile celní orgány vydají doklad o nakládce pro vývoz, VI již nemá žádnou rozhodovací pravomoc týkající se přidělení úvěru DEPBS. Příslušná sazba DEPBS pro výpočet příspěvku je sazba použitá v okamžiku, kdy je učiněno vývozní prohlášení. Proto nelze vyšší příspěvku upravovat zpětně.
- (16) Bylo také zjištěno, že podle indických účetních norem lze úvěry DEPBS po splnění vývozního závazku účtovat na akruální základě jako příjem v komerčních účtech.
- (17) Tyto úvěry lze použít pro zaplacení celních poplatků za následující dovoz jakéhokoli zboží, jehož dovoz není omezen, s výjimkou investičního majetku. Zboží dovážené na základě těchto úvěrů lze prodat na domácím trhu (po připočtení daně z obrátu) nebo použít jiným způsobem.

Úvěry DEPBS jsou volně převoditelné a platné po období 12 měsíců od data vydání.

⁽¹⁾ Oznámení č. 1/2002-07 ze dne 31. března 2002 ministerstva průmyslu a obchodu VI.

(18) Žádost o úvěr DEPBS se může vztahovat až 25 vývozních transakcí a při elektronickém podání na neomezené množství vývozních transakcí. Ve skutečnosti neexistují žádné přísné lhůty, protože období uvedená v kapitole 4.47 HOP I 02-07 se vždy počítají z nejnovějších vývozních transakcí zahrnutých v příslušné žádosti o DEPBS.

(19) Hlavní rysy režimu DEPBS se od původního šetření nezměnily. Režim je subvencí stanovenou zákonem v závislosti na vývozní výkonnosti. Proto bylo během původního šetření stanoveno, že je považován za specifický a vyrovnatelný podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.

Výpočet částky subvence

(20) V původním šetření byla částka subvence DEPBS počítána na základě nejlepší informací, které byly dostupné podle čl. 28 odst. 1 základního nařízení a časově přepočtená sazba DEPBS byla považována za odpovídající sazbu subvence. V důsledku spolupráce žadatele, která je považována za změnu okolností ve smyslu čl. 22 odst. 4 základního nařízení, by tato metodologie neměla být používána k jeho újmě.

(21) Podle čl. 2 odst. 2 a článku 5 základního nařízení byla výše vyrovnatelných subvencí počítána z hlediska příspěvků připadajících na příjemce a bylo zjištěno, že totéž platilo během období šetření. V této souvislosti bylo zvažováno, že příspěvek připadá na příjemce v okamžiku, kdy je podle tohoto režimu provedena vývozní transakce. V tomto okamžiku se VI zříká celních poplatků, čímž vzniká finanční příspěvek ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) podbodu ii) základního nařízení. Jak je uvedeno ve výše uvedeném 15. bodu odůvodnění, jakmile celní orgány vydají prohlášení o nakládkce pro vývoz uvádějící mimo jiné i výši úvěru DEPBS, která bude pro tuto vývozní transakci poskytnuta, nemá VI žádnou volnost, zda subvenci udělit či nikoli, a nemá ani volnost vzhledem k výši subvence. Navíc, jak je uvedeno výše ve stejném bodu odůvodnění, žádná změna sazby DEPBS mezi skutečným vývozem a vydáním licence DEPBS nemá zpětný vliv na výši poskytnutého příspěvku. Jak je dále uvedeno výše v 16. bodu odůvodnění, mohou společnosti podle účetních norem Indie zaúčtovat úvěry DEPBS na akruální základě jako příjem v okamžiku vývozní transakce. Na závěr, vzhledem ke skutečnosti, že si je společnost vědoma, že dostane subvenci na základě režimu DEPBS a také příspěvky na základě jiných režimů, je z hlediska konkurenceschopnosti ve výhodnějším postavení, protože může na subvence reagovat nabídkou nižších cen.

(22) Důvodem pro uložení vyrovnávacího cla je však náprava nerovných obchodních praktik na základě nedovoleného konkurenčního zvýhodnění. Z hlediska výše uvedené

skutečnosti se považuje za vhodné zhodnotit příspěvek v rámci DEPBS jako součet úvěrů získaných při všech vývozních transakcích provedených podle tohoto režimu během období šetření. Podle čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení byly poplatky nezbytně vzniklé k získání subvence sníženy.

(23) Žadatel tvrdil, že pro výpočet rozpětí subvence jsou v tomto šetření relevantní pouze úvěry DEPBS vzniklé při vývozních transakcích dotčeného výrobku. V DEPBS však neexistuje žádný závazek omezující používání úvěrů DEPBS na bezcelní dovoz vstupního materiálu v souvislosti s konkrétním výrobkem. Naopak, úvěry DEPBS jsou volně převoditelné, mohou být dokonce i prodány a použity pro dovoz jakéhokoli neomezeně dováženého zboží (vstupní materiály dotčeného výrobku patří do této kategorie) s výjimkou investičního majetku. V důsledku toho může dotčený výrobek využívat všech vytvořených úvěrů DEPBS.

(24) Žadatel dále tvrdil, že by daň z obratu splatná při převodu úvěrů DEPBS měla být při stanovení výše subvence odečtena jako náklad. Daň z obratu však není náklad, který nutně vzniká pro oprávnění k získání subvence nebo pro získání subvence ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení. Daň z obratu je pouze důsledkem čistě komerčního rozhodnutí zbavit se již získaného úvěru DEPBS tím, že se prodá místo toho, aby se použil bez daně z obratu pro úhradu cel splatných pro další dovozy. Poplatky za žádost o získání úvěrů DEPBS však byly chápány jako nutné náklady a byly odečteny.

(25) Částka celkové subvence (čítatel) byla přidělena pro celkové vývozní prodeje během zkoumaného období šetření (jmenovatel) podle čl. 7 odst. 2 základního nařízení, protože tato subvence nebyla poskytnuta pro množství, která byla zpracována, vyrobena, vyvezena nebo přepravena. Rozpětí subvence pro žadatele podle tohoto režimu bylo 3,3 %.

2.1.2. Režim osvobození od daně z příjmu („ITES“)

(26) Bylo stanoveno, že žadatel získá příspěvek spočívající v částečném osvobození od daně z příjmu na zisky z vývozních prodejů během zkoumaného období šetření. Právní základ tohoto osvobození je stanoven v oddílu 80HHC zákona o dani z příjmu z roku 1961.

(27) Oddíl 80HHC zákona o dani z příjmu z roku 1961 byl pro vyměřovací období 2005–2006 (tzn. pro finanční rok od 1. dubna 2004 do 31. března 2005) zrušen. V důsledku toho nepřinese tento režim žadatelům po 31. březnu 2004 žádné výhody. Podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení není proto tento režim vyrovnáván.

2.2. Režimy původně šetřené, které však společnost nepoužívá

2.2.1. Režim Passbook („RPB“)

- (28) Bylo zjištěno, že žadatel nezískal příspěvky na základě RPB, který byl dne 1. března 1997 zrušen a nahrazen svým následným režimem DEPBS.

2.2.2. Režim Export Promotion Capital Goods („REPCG“)

- (29) Bylo zjištěno, že žadatel nedovezl v rámci režimu REPCG žádný investiční majetek, a proto tento režim nevyužil.

2.2.3. Oblasti pracující pro vývoz („OPV“)/vývozně zaměřené jednotky („VZJ“)

- (30) Bylo zjištěno, že se žadatel nenacházel v OPV a nepracoval podle režimu VZJ, a proto tento režim nevyužil.

2.3. Další režimy, které žadatel využíval pro dotčený výrobek a které byly shledány za vyrovnatelné: Režim zálohových licencí na fyzické vývozy („ALS“ pro fyzické vývozy)

Právní základ

- (31) Bylo zjištěno, že žadatel získal během zkoumaného období šetření podle tohoto režimu příspěvky. Podrobný popis režimu je součástí odstavců 4.1.1 až 4.1.7 politiky EXIM 02-07 a kapitol 4.1 až 4.30 HOP I 02-07.

Způsobnost

- (32) Pro tento režim jsou způsobilí výrobci-vývozci a prodejci-vývozci „vázaní na“ podporující zpracovatele.

Praktické provedení

- (33) ALS pro fyzické vývozy umožňuje bezcelní dovoz vstupních materiálů, které musejí být fyzicky obsaženy ve výsledném vyváženém zboží. Za účelem ověření indikými orgány je vývozce právně vázán vést „pravdivé a řádné účetnictví spotřeby a využívání dováženého zboží v souladu s licencí“ ve stanoveném formátu (kapitola 4.30 a dodatek 18 HOP I 02-07), tzn. rejstřík skutečné spotřeby. Dovozní příspěvek i vývozní povinnost, které z hlediska objemu a hodnoty stanoví VI, jsou zdokumentovány na licenci. Kromě toho mají být odpovídající transakce v době vývozu a dovozu zdokumentovány státními úředníky odpovídajícími za licenci. Objem vývozu povolený podle tohoto režimu určuje VI na základě standardních norem, tzn. SION, které mají odrážet nejúčinnější možné využití pro vytvoření referenčního množství výsledného vyváženého výrobku.

Normy SION, které existují pro většinu výrobků včetně dotčeného výrobku, jsou zveřejněny v HOP II 02-07. Dovážené vstupní materiály nejsou převoditelné a musejí být použity pro výrobu výsledného vyváženého výrobku. Vývozní povinnost musí být splněna v předem stanoveném časovém rámci (18 měsíců se dvěma možnými prodlouženími v délce 6 měsíců pro každý z nich).

- (34) V průběhu zkoumaného šetření bylo zjištěno, že vstupní materiály bezcelně dovážené žadatelem na základě tohoto režimu podle dovozního příspěvku SION přesáhly materiál potřebný k vytvoření referenčního množství vyváženého výrobku. SION pro dotčený výrobek proto nebyl dostatečně přesný. Žadatel navíc nevedl rejstřík skutečné spotřeby podle své reálné spotřeby. Místo toho do rejstříku nesprávně zaznamenával spotřebu podle velkorysejších norem SION stanovených VI, přestože ve skutečnosti spotřeboval pro referenční vývozní výrobu méně vstupního materiálu. Žadatel ani VI nebyli schopni prokázat, že osvobození od dovozního cla nevedlo k nadměrnému vrácení.

Závěr

- (35) Osvobození od vývozních cel je subvence ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) podbodů ii) a čl. 2 odst. 2 základního rozhodnutí, tzn. finanční příspěvek VI, jímž byl žadatel zvýhodněn. Kromě toho jsou ALS pro fyzické vývozy subvencí stanovenou zákonem v závislosti na vývozní výkonnosti, a proto jsou považovány za specifické a vyrovnatelné podle čl. 3 odst. 4 písm. a) základního nařízení.
- (36) Tento režim nelze považovat za povolený režim navrácení nebo navrácení u náhradních vstupů ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) podbodů ii) základního nařízení. Nevyhovuje přísným pravidlům stanoveným v příloze I podbodů i), příloze II (definice a pravidla pro navrácení) a příloze III (definice a pravidla pro navrácení u náhradních vstupů) základního nařízení. VI účinně neuplatnila svůj ověřovací systém nebo postup, jímž by se potvrdilo, zda a v jakých dávkách byly vstupy spotřebovány při výrobě vyváženého výrobku (příloha II část II bod 4 základního nařízení) a u režimů navrácení u náhradních vstupů (příloha III část II bod 2 základního nařízení). Normy SION pro dotčený výrobek nebyly dostatečně přesné a nelze je považovat za ověřovací systém skutečné spotřeby. Nebyla provedena účinná kontrola založená na správně vedeném rejstříku skutečné spotřeby. VI neprovedla ani další přezkoumání na základě skutečných vstupů, který by běžně měl být při absenci účinně použitého ověřovacího systému proveden (příloha II část II bod 5 a příloha III část II bod 3 základního nařízení), ani neprokázala, že nedošlo k nadměrnému vrácení.

(37) Po zveřejnění žadatel prohlásil, že ALS pro fyzické vývozy fungovaly jako povolený režim navrácení nebo nahrazení u náhradních vstupů. Aniž by poskytl nový konkrétní důkaz nebo zdůvodnění svých nároků, odůvodňoval své jednání tím, že VI provedla správné ověření v souladu se základním nařízením. Za tímto účelem žadatel odkazoval na následující prvky ověření, které měla VI k dispozici: údajné přesné normy SION pro dotčený výrobek, množstevní informace o vstupním materiálu a výsledných výrobcích ve vývozních a dovozních dokladech (prohlášení o nakládce pro vývoz, dovozní celní prohlášení), dovozní rejstřík vývozních a dovozních závazků podle ALS pro fyzické vývozy, rejstřík skutečné spotřeby (viz výše 33. bod odůvodnění), Certifikační knihu vývozu oprávněného ke clu („DEECB“) a další ověřovací mechanismy, které používají indické orgány pro správu spotřebních daní (např. ochranná opatření, aby nebyly požadovány žádné úvěry na spotřební daň na vstupní materiály (úvěry „CENVAT“) neoprávněně pro vstupní materiál dovážený bez cla podle ALS). Dále argumentoval tím, že Komise měla číselně vyjádřit nepřesnost norem SION. Kromě toho žadatel tvrdil, že není třeba prokazovat u každé dodávky spojení mezi dováženými materiály a výslednými výrobky, aby byl ověřovací systém v souladu se základním nařízením. Závěrem žadatel prohlásil, že Komise je vázána výsledky minulých šetření, a nemůže proto použít vyrovnávací opatření na režim ALS.

(38) Postoj žadatele souhrnně popsany výše v 37. bodu odůvodnění nemění závěry Komise týkající se ALS pro fyzické vývozy. Žadatel nevyvrátil, že v tomto případě podle skutečnosti, nikoli podle práva, VI účinně nepoužila ověřovací systém skutečné spotřeby. Během šetření bylo na základě údajů o skutečné spotřebě, které poskytl žadatel, zjištěno, že SION pro dotčený výrobek není dostatečně přesná (viz 34. bod odůvodnění výše). Žadatel si je této skutečnosti vědom, a potvrdil to během šetření prováděného ověřovacím týmem. Úkolem Komise není zjistit přesnou míru nepřesnosti SION, ale pouze na základě dostatečných důkazů vyvrátit údajnou přesnost standardních norem. Žadatel dále neposkytl žádný důkaz, že vedl záznamy nebo jinou dokumentaci pro účely ověření ALS provedeného VI, které odrážejí jeho skutečnou spotřebu, tzn. nejen standardní očekávanou spotřebu. Pro účely ověření množství spotřebovaného při vývozu výrobků tedy VI vycházela z nepřesných standardních norem. To Komise považuje za nedostatečné ke splnění požadavků účinného ověřovacího systému podle příloh II a III základního nařízení.

(39) Žadatel nezdůvodnil, že kontroly spotřební daně úvěru CENVAT poskytují jakékoli informace o souvislosti mezi vstupním materiálem a výslednými vyváženými výrobky. V důsledku toho Komise tyto kontroly nepovažuje za součást ověřovacího systému podle příloh II a III základního nařízení. Politikou EXIM 02-07 byla dále zrušena

DEECB, a tak již nemůže tvořit vhodný ověřovací prvek, na rozdíl od tvrzení žadatele. Kromě tohoto nebylo zdůvodněno, že skutečné údaje o spotřebě žadatel zaznamenal do DEECB. Nebyl poskytnut žádný důkaz o tom, že VI účinně použila jakýkoli jiný režim pro zjištění souvislosti mezi dovezenými vstupními materiály a výslednými vyváženými výrobky s potřebnou přesností, tzn. jiným způsobem než na základě příliš velkorysých standardních norem. V tomto smyslu by mělo být uvedeno, že ověřovací systém by měl být vždy založen na konkrétní dodávce, aby odrážel normu stanovenou politikou EXIM 02-07, jak je uvedeno výše v 33. bodu odůvodnění. Jen taková norma navíc umožňuje kontrolním orgánům ověřit, zda jsou splněna přísná pravidla pro režim navrácení nebo navrácení u náhradních vstupů. Mělo by být připomenuto, že podle přílohy I pásm. i) základního nařízení je systém navrácení povolen jen v konkrétních případech a mimo jiné pouze během dvouletého období mezi dovozem náhradních vstupů a vývozem.

(40) Závěrem, Komise není vázána žádným precedentsm vztahujícím se k ALS pro fyzické vývozy. Režim nebyl nikdy analyzován na základě skutečností srovnatelných s fakty zjištěnými v průběhu tohoto šetření, zejména z hlediska nepřesnosti SION pro dotčený výrobek.

(41) V důsledku absence povoleného režimu navrácení nebo nahrazení u náhradních vstupů spočívá vyrovnatelný příspěvek v osvobození od celkových dovozních cel běžně splatných při dovozu.

Výpočet částky subvence

(42) Částka subvence byla vypočtena na základě osvobození od dovozního cla (základního cla a dalšího zvláštního dodatečného cla) za materiál dovezený na základě ALS pro fyzické vývozy pro dotčený výrobek během období kontrolního šetření s poplatky nezbytně vzniklými k získání subvence a odečtenými podle čl. 7 odst. 1 písm. a) základního nařízení (čítatel). Tato částka byla propočtena na celkový vývozní obrát vytvořený dotčeným výrobkem během zkoumaného období šetření podle čl. 7 odst. 2 základního nařízení (jmenovatel), neboť tato subvence nebyla přidělena vzhledem k množství zpracovanému, vyrobenému, vyvezenému nebo přepravenému. Na základě toho byla získána subvence ve výši 22 %.

3. Celková výše částky vyrovnatelných subvencí

- (43) S přihlédnutím k poznatkům týkajícím se výše uvedených režimů je částka vyrovnatelných subvencí pro žadatele následující:

(%)

	DEPBS	ALS	CELKEM
Nestor Pharmaceuticals Ltd.	3,3	22	25,3

- (44) Podle čl. 15 odst. 1 základního nařízení by částka vyrovnávacího cla měla být nižší než celková částka vyrovnatelných subvencí, pokud by toto nižší clo mělo být odpovídající pro odstranění újmy způsobené průmyslovému odvětví Společenství. V původním šetření byla stanovena průměrná úroveň odstranění újmy ve výši 14,6 %. Žadatel nepožadoval přezkoumání zjištění o újmě. Proto částka vyrovnávacího cla v současném přezkumu nesmí překročit původně stanovené limity úrovně odstranění újmy.

E. UKONČENÍ URYCHLENÉHO PŘEZKUMU

- (45) Na základě zjištění plynoucích z tohoto kontrolního šetření se má za to, že dovoz dotčených výrobků vyrobených a vyvezených žadatelem do Společenství by měl dále podléhat vyrovnávací celní sazbě odpovídající úrovni odstranění újmy, jak byla stanovena během původního šetření.

- (46) Vzhledem k tomu, že je tato celní sazba již použitelná na všechny společnosti, které nebyly jednotlivě zmíněny v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 2164/98, toto nařízení by nemělo být změněno. Urychlený přezkum týkající se žadatele by měl být proto ukončen.

F. ZVEŘEJNĚNÍ

- (47) Žadatel a VI byli informováni o základních skutečnostech a úvahách, z nichž vyšel záměr ukončit urychlený přezkum. Byl jim také dán přiměřený čas, aby se vyjádřili. VI žádné vyjádření neposkytla. Poznámky žadatele ke zveřejnění, které se týkají pouze ALS pro fyzické vývozy, byly zohledněny, jak je uvedeno výše v 37. až 40. bodu odůvodnění,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Jediný článek

Ukončuje se urychlený přezkum nařízení (ES) č. 2164/98 týkající se společnosti Nestor Pharmaceuticals Limited.

V Bruselu dne 18. října 2004.

Za Komisi

Pascal LAMY

člen Komise

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 3. prosince 2004,

kterým se mění rozhodnutí 2003/526/ES, pokud jde o opatření pro tlumení klasického moru prasat v Severním Porýní – Vestfálsku v Německu a na Slovensku

(oznámeno pod číslem K(2004) 4506)

(Text s významem pro EHP)

(2004/831/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

Rozhodnutí 2003/526/ES se mění takto:

s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 4 uvedené směrnice,

1. V článku 11 se datum „31. října 2004“ nahrazuje datem „30. dubna 2005“.

vzhledem k těmto důvodům:

2. Příloha rozhodnutí 2003/526/ES se mění takto:

— v části I bodu 1 se zrušuje oddíl A,

— část II se nahrazuje tímto:

„Oblasti Slovenska podle článků 2, 3, 5, 7 a 8:

Regionální veterinární a potravinové správy (RVPS) Trnava (s působností v okresech Piešťany, Hlohovec a Trnava); Levice (s působností v okrese Levice); Nitra (s působností v okresech Nitra a Zlaté Moravce); Topoľčany (s působností v okrese Topoľčany); Nové Mesto nad Váhom (s působností v okrese Nové Mesto nad Váhom); Trenčín (s působností v okresech Trenčín a Bánovce nad Bebravou); Prievidza (s působností v okresech Prievidza a Partizánske); Púchov (s působností v okresech Púchov a Ilava); Žiar nad Hronom (s působností v okresech Žiar nad Hronom, Žarnovica a Banská Štiavnica); Zvolen (s působností v okresech Zvolen a Detva); Banská Bystrica (s působností v okresech Banská Bystrica a Brezno); Lučenec (s působností v okresech Lučenec a Poltár); Velký Krtíš.“

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 3. prosince 2004.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

(1) V reakci na vypuknutí klasického moru prasat v některých členských státech bylo přijato rozhodnutí Komise 2003/526/ES ze dne 18. července 2003 o ochranných opatřeních proti klasickému moru prasat v některých členských státech⁽²⁾. Toto rozhodnutí stanovilo určitá dodatečná opatření pro tlumení této choroby.

(2) Situace klasického moru prasat v Severním Porýní – Vestfálsku v Německu se značně zlepšila. Proto by se opatření přijatá rozhodnutím 2003/526/ES týkající se Severního Porýní – Vestfálska neměla dále používat.

(3) Nedávno byl případ klasického moru prasat zjištěn v populaci divokých prasat na Slovensku v oblasti Velkého Krtíše, kde se dříve choroba nevyskytovala. Aby se zohlednila epidemiologická situace v tomto členském státě, je toto rozhodnutí 2003/526/ES třeba změnit.

(4) V souvislosti s celkovou situací této choroby ve Francii, Německu a Lucembursku je vhodné platnost směrnice 2003/526/ES prodloužit.

(5) Rozhodnutí 2003/526/ES by proto mělo být odpovídajícím způsobem pozměněno.

(6) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/33/ES (Úř. věst. L 315, 19.11.2002, s. 14).

⁽²⁾ Úř. věst. L 183, 22.7.2003, s. 46. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2004/625/ES (Úř. věst. L 280, 31.8.2004, s. 36).

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 3. prosince 2004,

kterým se schvalují plány eradikace klasického moru v populaci divokých prasat a nouzového očkování takových prasat v severních Vogézách ve Francii

(oznámeno pod číslem K(2004) 4538)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2004/832/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 2001/89/EHS ze dne 23. října 2001 o opatřeních Společenství pro tlumení klasického moru prasat⁽¹⁾, a zejména na druhý pododstavec čl. 16 odst. 1 a čl. 20 odst. 2 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V roce 2002 byl potvrzen klasický mor prasat v populaci divokých prasat v departementech Moselle a Meurthe-et-Moselle ve Francii. Tehdy se uvedená choroba týkala pouze oblasti Thionvillu ležícího v severní části departementu Moselle. Zdá se, že v této oblasti je choroba plně pod kontrolou.

(2) Rozhodnutím Komise 2002/626/ES⁽²⁾ byl schválen plán eradikace klasického moru prasat v populaci divokých prasat v departementech Moselle a Meurthe-et-Moselle, který předložila Francie.

(3) Francie rovněž zahájila intenzivní program sledování klasického moru prasat v populacích divokých prasat v departementech Ardeny, Meurthe-et-Moselle, Moselle a Bas-Rhin, které hraničí s Belgií, Německem a Lucemburskem. Tento program stále probíhá.

(4) Klasický mor prasat byl později potvrzen rovněž v oblasti Bas-Rhin, odkud se rozšířil do severovýchodní části Moselle v oblasti severních Vogéz. Zjistilo se, že tuto druhou epidemii způsobil jiný kmen viru a že se vyvíjela jinak než epidemie, jejíž výskyt byl potvrzen v oblasti Thionvillu.

(5) V souvislosti s tím nyní Francie předložila ke schválení plán eradikace klasického moru prasat v populaci divokých prasat v oblasti severních Vogéz. Jelikož tento členský stát zamýšlí zavést v této oblasti očkování divokých prasat, předložil rovněž ke schválení plán nouzového očkování.

(6) Francouzské orgány povolily použití živé oslabené očkovací látky proti klasickému moru prasat (kmen C) za účelem vytvoření imunity u divokých prasat prostřednictvím orálních návnad.

(7) Plány eradikace klasického moru v populaci divokých prasat a nouzového očkování takových prasat v severních Vogézách, které předložila Francie, byly přezkoumány a došlo se k závěru, že jsou v souladu se směrnicí 2001/89/ES.

(8) Z důvodu transparentnosti je vhodné v této směrnici vymezit zeměpisnou oblast, v níž mají být plány eradikace a nouzového očkování prováděny.

(9) Opatření tohoto nařízení jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Schvaluje se plán eradikace klasického moru v populaci divokých prasat v oblasti vymezené v bodě 1 přílohy, který předložila Francie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, 1.12.2001, s. 5. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 2003.

⁽²⁾ Úř. věst. L 200, 30.7.2002, s. 37.

Článek 2

Schvaluje se plán nouzového očkování divokých prasat v oblasti vymezené v bodě 2 přílohy, který předložila Francie.

Článek 3

Francie neprodleně přijme opatření nezbytná pro dosažení souladu s tímto rozhodnutím a tato opatření zveřejní. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 3. prosince 2004.

Za Komisi

Markos KYPRIANOU

člen Komise

PŘÍLOHA

1. Oblasti, v nichž se má provádět plán eradikace**A. Zamořená zóna**

Území departementů Bas-Rhin a Moselle, které se nachází: západně od silnice D 264 od hranice s Německem ve Wissembourgu po Soultz-sous-Forêts; severně od silnice D 28 od Soultz-sous-Forêts po Reichshoffen (včetně celého území obce Reichshoffen); východně od silnice D 62 od Reichshoffenu po Bitche a severně od silnice D 35 od Bitche po hranici s Německem (v Ohrenthalu); jižně od hranice s Německem od Ohrenthalu po Wissemburg a v pásmu 5 až 10 km kolem zóny, kde byla očkovací látka použita.

B. Sledovaná zóna

Území departementů Bas-Rhin a Moselle, které se nachází západně od dálnice A4 od Štrasburku po Herbitzheim a východně od kanálu des Houillères a řeky Saar od Herbitzheimu po Sarreguimemines.

2. Oblasti, v nichž se má provádět nouzové očkování

Území departementů Bas-Rhin a Moselle, které se nachází: západně od silnice D 264 od hranice s Německem ve Wissembourgu po Soultz-sous-Forêts; severně od silnice D 28 od Soultz-sous-Forêts po Reichshoffen (včetně celého území obce Reichshoffen); východně od silnice D 62 od Reichshoffenu po Bitche a severně od silnice D 35 od Bitche po hranici s Německem (v Ohrenthalu); jižně od hranice s Německem od Ohrenthalu po Wissemburg a v pásmu 5 až 10 km kolem této zóny.

(Akty přijaté podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii)

ROZHODNUTÍ RADY 2004/833/SZBP

ze dne 2. prosince 2004

o provádění společné akce 2002/589/SZBP s ohledem na příspěvek Evropské unie Hospodářskému společenství států západní Afriky (ECOWAS) v rámci moratoria na ruční palné a lehké zbraně

RADA EVROPSKÉ UNIE,

Článek 2

s ohledem na společnou akci Rady 2002/589/SZBP ze dne 12. července 2002 o příspěvku Evropské unie k boji proti destabilizujícímu hromadění a šíření ručních palných a lehkých zbraní⁽¹⁾, a zejména na článek 3 uvedené společné akce ve spojení s čl. 23 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nadměrné a nekontrolované hromadění a šíření ručních palných a lehkých zbraní ohrožuje mír a bezpečnost a omezuje perspektivy udržitelného rozvoje, což je skutečností zejména v západní Africe.
- (2) Při prosazování cílů stanovených v článku 1 společné akce 2002/589/SZBP Evropská unie zamýšlí jednat na příslušných mezinárodních fórech za účelem podpory opatření k nastolení důvěry. V tomto smyslu je uvedené rozhodnutí určeno k provádění společné akce 2002/589/SZBP.
- (3) Evropská unie se domnívá, že finanční příspěvek a technická pomoc by mohly přispět ke konsolidaci iniciativy Hospodářského společenství států západní Afriky v oblasti ručních palných a lehkých zbraní.
- (4) Evropská unie proto zamýšlí poskytnout Hospodářskému společenství států západní Afriky finanční a technickou pomoc v souladu s hlavou II společné akce 2002/589/SZBP,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

1. Evropská unie přispívá k uskutečňování projektů v rámci moratoria Hospodářského společenství států západní Afriky na dovoz, vývoz a výrobu ručních palných a lehkých zbraní.
2. Za tímto účelem Evropská unie poskytne finanční příspěvek a technickou pomoc na vytvoření jednotky lehkých zbraní v rámci technického sekretariátu Hospodářského společenství států západní Afriky a na přeměnu moratoria v úmluvu o ručních palných a lehkých zbraních mezi státy Hospodářského společenství států západní Afriky. Podrobný popis této pomoci je stanoven v příloze.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 19.7.2002, s. 1.

1. Za účelem dosažení cílů uvedených v článku 1 určí předsednictví ředitele projektu, který bude působit v Abuji v Nigérii.

2. Ředitel projektu plní své úkoly pod vedením předsednictví.

3. Ředitel projektu podává pravidelně zprávy Radě nebo jejím orgánům určeným prostřednictvím předsednictví, jemuž je nápomocen generální tajemník, vysoký představitel pro SZBP.

4. Ředitel projektu při plnění svých činností v případě potřeby spolupracuje s misemi členských států a Komise na místě.

Článek 3

Provádění finančních opatření tohoto rozhodnutí je svěřeno Komisi. Komise za tímto účelem uzavře s Hospodářským společenstvím států západní Afriky finanční dohodu o podmínkách použití příspěvku Evropské unie, který bude ve formě grantu. Tato pomoc bude během dvanáctiměsíčního období použita zejména k uhrazení platů, cestovních nákladů, potřeb a zařízení nezbytných ke zřízení jednotky lehkých zbraní v rámci technického sekretariátu Hospodářského společenství států západní Afriky a na přeměnu moratoria v úmluvu o ručních palných a lehkých zbraních mezi státy Hospodářského společenství států západní Afriky. V této finanční dohodě, která bude muset být uzavřena, bude ujednáno, že Hospodářské společenství států západní Afriky zajistí, aby příspěvek Evropské unie na projekt byl podle jeho rozsahu dostatečně zviditelněn.

Článek 4

1. Finanční referenční částka pro účely uvedené v článku 1 činí 515 000 eur.

2. Předsednictví a Komise předkládají příslušným útvarům Rady pravidelně zprávy o soudržnosti činností Evropské unie v oblasti ručních palných a lehkých zbraní, zejména s ohledem na její politiku rozvoje, v souladu s čl. 9 odst. 1 společné akce 2002/589/SZBP. Komise předkládá zejména zprávy o hlediscích uvedených v první větě článku 3. Tyto informace musí být zejména založeny na pravidelných zprávách poskytnutých Hospodářským společenstvím států západní Afriky v rámci jeho smluvního vztahu s Komisí.

Článek 5

Toto rozhodnutí nabývá účinku dnem jeho přijetí. Jeho použitelnost končí dnem 31. prosince 2005.

Článek 7

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 2. prosince 2004.

Článek 6

Toto rozhodnutí bude přezkoumáno ve lhůtě šesti měsíců ode dne jeho přijetí.

Za Radu

J. P. H. DONNER
předseda

PŘÍLOHA

PROJEKT POMOCI EU HOSPODÁŘSKÉMU SPOLEČENSTVÍ STÁTŮ ZÁPADNÍ AFRIKY (ECOWAS)

Cíl projektu: přeměna moratoria Hospodářského společenství států západní Afriky na dovoz, vývoz a výrobu ručních palných a lehkých zbraní v regionální právně závaznou úmluvu v prosinci roku 2005, s ohledem na operativní příspěvek západní Afriky ke konferenci o přezkoumání Akčního programu Organizace spojených národů na rok 2006.

Časový harmonogram a provádění projektu: předložení návrhu regionální úmluvy o ručních palných a lehkých zbraních hlavám států Hospodářského společenství států západní Afriky v prosinci 2005.

- Leden–červen 2005: zhodnocení právního a správního systému v oblasti ručních palných a lehkých zbraní 15 zemí Hospodářského společenství států západní Afriky:
 - využití poznatků získaných v rámci Akčního plánu pro provádění Programu koordinace a pomoci pro bezpečnost a rozvoj (PECASED) (březen 1999–listopad 2004) v této oblasti během zřizování národních komisí s pomocí občanské společnosti;
 - určení afrického odborníka pověřeného hodnocením, jenž bude mít k dispozici poznatky v oblasti ručních palných a lehkých zbraní v oblasti Hospodářského společenství států západní Afriky (z řad zaměstnanců PECASED) a bude podléhat kontrole výkonného tajemníka Hospodářského společenství států západní Afriky. Týdenní pobyt v každé zemi Hospodářského společenství států západní Afriky s cílem zjistit konkrétní národní postoje k problematice lehkých zbraní;
 - zohlednění zkušeností dalších afrických regionálních organizací v této oblasti (Jihoafrické společenství pro rozvoj (SADC), Východoafrické společenství):
 - protokol Jihoafrického společenství pro rozvoj o střelných zbraních (2001);
 - koordinovaný akční program z Nairobi (2004) o problému šíření lehkých zbraní;
 - přípravné zasedání v rámci jednotky lehkých zbraní Hospodářského společenství států západní Afriky s cílem zorganizovat seminář nebo jednání (v Abuji). Předložení výsledků regionálního hodnocení odborníkem PECASED jednotce lehkých zbraní.
- Červenec–září 2005:
 - vypracování návrhu regionální úmluvy jednotkou lehkých zbraní;
 - propagace návrhu úmluvy výkonným sekretariátem Hospodářského společenství států západní Afriky mezi státy tohoto společenství.
- Říjen–listopad 2005:
 - uspořádání semináře nebo jednání v Abuji za účasti zástupců států a národních odborníků 15 států Hospodářského společenství států západní Afriky;
 - finalizace návrhu regionální úmluvy jednotkou lehkých zbraní.
- Prosinec 2005:
 - předložení konečného návrhu úmluvy hlavám států Hospodářského společenství států západní Afriky při příležitosti řádného summitu tohoto společenství a zahájení procesu jejího přijetí.